

HARUN YAHYA'nın "SAKIN UNUTMAYIN" kitabı hediye!

Aylık Bilim ve Kültür Dergisi

mercek

Sayı: 5

KASIM 2001

192100 2001-05

2.500.000 TL

Canlılardaki bilinç

- Fizik kanunları ve entropi
- İskeletin yaratılış mucizesi
- Evrimin ara form çıkmazı

www.mercek.org

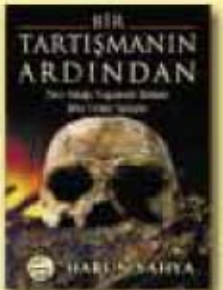
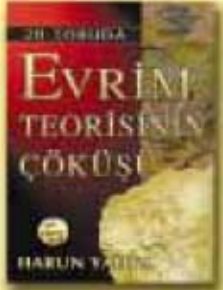
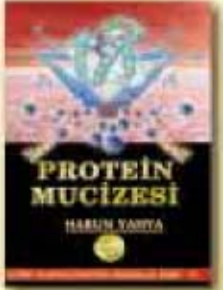

Derginizle
birlikte 2 VCD
ve bir kitap hediye!

HARUN YAHYA

www.harunyahya.org

- Harun Yahya'nın sayısı 170'i bulan eserleri, inançsızlığın temeli olan materyalist felsefeye ve Darwinizm'e büyük bir fikri darbe indirdi.

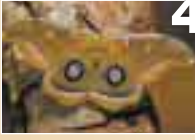
- İngilizce, Fransızca, Rusça, Arapça, İspanyolca, Boşnakça, Malayca, Urduca, Lehçe gibi 17 farklı dilde yayınlanan bu eserler, dünyanın dört bir yanında ilgi ve beğeniyle okunuyor. Pek çok insan, bu eserler vesilesiyle Allah'ın varlığını ve İslam'ın gerçeğini kavlıyor.

- Harun Yahya serisinden yararlanılarak hazırlanan belgesel filmler, CD'ler, ses kasetleri ve internet siteleri de, insanlara yaratılış gerçeğini ve güzel ahlakı anlatıyor.

- Harun Yahya serisini siz de okuyun ve çevrenize tavsiye edin. Unutmayın, bu önemli imani hizmete yapılacak her katkı, dinsizliğin kabusunu yaşayan, yurtlarından sürülen ve zulme uğrayan insanlığı kurtarmak için atılmış bir adımdır.

Hayata Bakışınızı Değiştirecek Eserler

4

Canlılardaki bilinç

Yaşamın kaynağı: su

12

35

Kuş tüyleri

Batı dünyası Allah'a yöneliyor

18

- 8 Ara formlar çıkmazı
- 10 Evrendeki hassas dengeler
- 14 İskeletin yaratılışı
- 16 Kanın hayati fonksiyonu
- 20 Altınçağ
- 22 Kültür sanat
- 23 Kuran bilimi teşvik eder
- 25 Ağaçlardaki mühendislik harikası
- 27 Penguenlerin benzersiz sabrı
- 29 Kuran'da iman hakikatleri
- 31 Sana ruhtan sorarlar
- 33 Sonuca ulaştırmayan bir hırs
- 37 Entropi
- 39 Perspektif
- 40 İnternet

Mercek Aylık Bilim ve Kültür Dergisi
Kocasinan Cad. No.28 Fatih /İstanbul

Tel: 0212 631 44 51

Sahibi:

Cihan AKÇALI,

Sorumlu Yazı İşleri Müdürü:

Özlem Gönül,

Yayına Hazırlayan:

Mercek Araştırma Grubu

Renk Ayrımı: Uğur Grafik

Baskı - Matbaa: Milsan

Dağıtım: YAYSAT

mercek'ten

Sabah kalktığınızda yaptığınız işleri bir an için aklınızdan geçirin. Gözünüzü açarsınız, nefes alırsınız, yataktaki doğrulursunuz, kalkar ve yürürsünüz, yemek yerirsiniz, kıyafetlerinizi değiştirirsiniz. Annenizle veya kardeşinizle konuşursunuz, size söylediklerini duyarsınız. Sonra dışarıya çıkarsınız ya da pencereden dışarıya bakarsınız ve masmavi gökyüzünü görürsünüz. Belki o an pencerenin önünden uçan kuşların seslerini duyarınız. Düşen bir yaprağı izlerken, ağaçtaki olgunlaşmış elmaları fark edersiniz.

Peki bir de şöyle düşünün. Doğduğunuz günden itibaren tek bir odada yaşamınızı sürdürdüğünüzü farz edin. Bu oda dört duvardan oluşuyor olsun ve dışarıyı görebileceğiniz küçük bir penceresi bile olmasın. Bu odada size yalnızca hayatınızı sürdürebilmeniz için gerekli olan birkaç çeşit yiyecek ve su verilsin.

Derken bir gün hayatınızı geçirdiğiniz bu odadan çıkarıldığınızı ve dış dünyayı gördüğünüzü farz edin. Bu durumda dünya hakkında neler düşünürsünüz?

Tüm bu gördükleriniz karşısında hem hayrete kapılır, hem de tüm bunları biraraya kimin getirdiğini merak edersiniz. Meyvelerin renklerini görüp, kokularını duyduğunuzda bunları kimin böylesine cezbedici renklere boyadığını, bu enfes kokuları onlara kimin verdiğini merak edersiniz. Bir kavunu tattığınızda, elmadan bir parça ısırdığınızda lezzetlerinin nasıl bu kadar güzel ve çeşitli olduğunu, böyle kabuklu bir cismin içine nasıl olup da şekerin yerleştirildiğini düşünür, meyvelerin sıra sıra dizilmiş çekirdeklerini gördüğünüzde tasarımlarını kimin yaptığını öğrenmek istersiniz.

Gördüğünüz her yeni şey, öğrendiğiniz her bilgi sizde büyük bir heyecan yaratır. Karşınıza çıkan herşey canlılardaki ihtişamı biraz daha idrak etmenizi sağlar. Biz de bu sayımızda, Allah'ın insan için yarattığı dünyadaki her biri birbirinden daha ihtişamlı olan yaratılış mucizelerini ve canlılardaki harikulade bilinci incelemeye çalışacağız.

Ayrıca yine aynı konuları içeren "Harika Canlılar" ve "Canlılarda Kamuflej" adlı VCD'lerden ve Harun Yahya'nın "Sakın Unutmayın" adlı kitabından çok fazla istifade edeceğinizi zannediyoruz.

Dergimizle ilgili görüş ve isteklerinizi info@mercek.org adresine gönderebilirsiniz.

Tüm Müslümanların Ramazan bayramını kutlar, hayırlara vesile olmasını temenni ederiz.

Yeni bir sayıda buluşmak dileğiyle..

Yurtdışı Abonelik

Yapı Kredi Bankası Fatih Şubesi

Atlas Pazarlama -3659-0 Yıllık: 130 DM

Yurtiçi Abonelik

Asya Finans Fatih Şubesi

(Muhabir Banka Yapı Kredi Bankası)

Atlas Pazarlama 22-161027-1 Yıllık: 30.000.000TL.

Canlılardaki

"Sizin yaratılışınızda ve türetip-yaydığı canlılarda kesin bilgiyle inanan bir kavim için ayetler vardır." (Casiye Suresi, 4)

Yavrularını ağzında taşıyan timsahlar, yuva yapmak için günlerce çalı çırpı toplayan ve sürüsünü tehlikeden korumak için çığlık atarak veya yaralı taklidi yaparak düşmanın dikkatini üzerine çeken kuşlar, kendilerini düşmanlarının arasına atarak ölümü göze alan zebra- lar, aylarca yumurtalarını ve yeni doğan yavrularını hiç kıpırdama- dan, kar fırtınalarının altında, bir kez dahi yemek yemeden ayakları- nın arasında taşıyan penguenler... Bu davranışların birçoğunda, insa- nın hayret ve şaşkınlıkla karşıladığı fedakarlık örnekleri vardır. Ancak hayvanlar akıl, vicdan, bilinç gibi özelliklerden yoksundur. Bu hay-

vanlar yaptıkları hareketleri Allah'ın ilhamı ile yaparlar. Bu bölümde ge- rek hayvanlarda gerekse de bitki- lerde görülen bilinçli davranışlara bazı örnekler verilecektir.

"TANEYİ VE ÇEKİRDEĞİ YARAN ŞÜPHE SİZ

ALLAH'TIR..." (Enam Suresi, 95)

Hindistan cevizi palmye- si tohumlarını suyla ta- şıyan bitkilerdendir. Bu bitkinin tohumları suya karşı çok dayanıklı olacak şekilde yaratılmışlardır. Bu tohumlar suda yaptıkları 80 günlük uzun yolculuk- tan sonra karaya ulaştıklarını "anla- dıklarında" çimlenmeye başlarlar. Bu, son derece özel bir durumdur.

Bilinç

Çünkü bilindiği gibi bitki tohumları suyla temas ettikleri anda çimlenmeye başlarlar. Hindistan cevizi palmyesi bu konuda ayrıcalıklıdır. Palmiye tohumları da diğerleri gibi suyla temas eder etmez, hemen çimlenmeye başlasalardı soyları çoktan tükenmiş olurdu. Bu tohumların çimlenmelerindeki hassas ölçüler sebebiyle bitki asırlardır neslini devam ettirmiştir.

Tohumların, kabuklarındaki suya dayanıklı yapıları, içlerindeki besinlerin miktarı, karaya ulaşma vakitleri gibi özelliklerindeki hesaplamalar hiç kuşkusuz ki kendi zeka ve ka-

biliyetleriyle gerçekleşmiş değildir.

Tüm bu hassas ölçüler, tohumları yaratan, onların ihtiyaçlarını bilen, sonsuz akıl ve ilim sahibi olan Allah'ın varlığının ve büyüklüğünün delillerindendir.

BİTKİLERİN MİNERAL SEÇME YETENEKLERİ

Bir insanın önüne bir avuç mineral ve vitamin karışık olarak konulsa, bunların içinden işine yarayanları seçmesi istense ne kadar başarılı olabilir? Bu konuda eğitim almamış bir insan için böyle bir seçimi yap-

mak çok zor hatta imkansızdır. Ancak bir insanın başarılı olamadığı bu alanda, bitkiler mükemmel bir başarıya sahiptirler.

Toprağın içinde yüzlerce mineral bulunur. Bitkiler bu çok sayıdaki mineral içinden sadece ihtiyaçları olan 13 tanesini seçip alırlar. Bu seçim, bitkilerde basınç sisteminin tersine işleyen pompalar tarafından yapılır. Bu pompalar yalnızca mineralleri bitki içinde dağıtmakla kalmaz, aynı zamanda bitki için gerekli olan maddeleri de tespit eder ve topraktan çekerek bitki içinde dağıtırlar.

Peki bu şuuru bitki hücrelerine veren kimdir?

Yeryüzündeki bütün canlılar için hayati önemli olan bitkileri ortaya çıkaran ve onlara sahip oldukları özellikleri veren Alemlerin Rabbi olan Yüce Allah'tır.

Rabbimiz üstün güç sahibi olan ve kusursuzca yaratandır.

BALIKLARDAKİ BENZERSİZ DUYU SİSTEMİ

Yüzlerce kişilik omuz omuza bir kalabalık içinde olduğunuzu düşünün. Herkesin sürekli olarak bir sağa bir sola rastgele hareket ettiği bir ortamda -üstelik de karanlıkta- hiç kimseye çarpmadan kalabalığa uymanız istense, bu ne derece mümkün olurdu? Şüphesiz olamazdı!

Bizim için imkansız olan bu hareket balıklar için çok kolaydır. Çünkü balıklar "yanal çizgi" olarak adlandırılan mükemmel bir duyu sistemi ile birlikte yaratılmışlardır. Bu sistem, vücudun her iki yanında boyuna uzanan noktalar veya kesik çizgiler halindedir. Sistemin duyu hücreleri, deri altında bir kanal içerisinde yer alır. Dış ortamda olabilecek en küçük bir basınç değişimi, su dalgalanması, akıntı şiddeti ve yönü bu organlarla saptanır.

Balıklar bu özel duyularının aracılığı ile titreşimleri yarı hissedebilir ve yarı duyabilirler. Yemlerinin yerini veya düşmanlarının konumunu belirleyebilirler. Bunların yanı sıra, en bulanık su akıntılarının içerisinde-

de yönlerini bulabilirler. Ayrıca, su-
daki en ufak ısı ve basınç değişim-
lerini de fark edebilirler. Yanal çizgi
özellikle yakındaki düşük frekanslı
titreşimlere duyarlıdır; örneğin kıyı-
daki adımlara veya suyun yüzeyine
düşen bir cisme... Kıyıda konuşabi-
lir, şarkı söyleyebilir veya radyo da-
hi çalabilirsiniz, balıklar bunlardan
ürkmeceklerdir. Ancak suyla bağ-
lantısı olan bir şeyi hareket ettirirse-
niz, örneğin iskeleyi sarsarsanız, ya
da suya taş atarsanız tüm balıklar
ortadan kaybolacaklardır.

Balığın bu duyu organı oldukça
kompleks bir yapıdadır. Evrim te-
orisinin iddia ettiği gibi balığın böy-
le bir mekanizmaya ihtiyaç duyup,
kendi iradesiyle mükemmel bir ya-
pı ortaya çıkarması imkansızdır.
Böyle kusursuz bir duyu sisteminin
rastgele tesadüflerle, zaman içinde
aşama aşama oluşması ise mümkün
değildir. Bu sistemin tek bir defada
kusursuz bir biçimde ortaya çıktığı
son derece açıktır. Bu mükemmel
sistemlerin Yaratıcısı ise Alemlerin
Rabbi olan Yüce Allah'tır.

"DÖRT GÖZLÜ" BALIĞIN MUHTEŞEM OPTİK TASARIMI

Anableps adını taşıyan ve
"dört gözlü" olarak tanı-
nan bir balık türü, su-
yun hem içinde hem de
dışında son derece iyi görebilir.
Dört gözlü balığın gerçekte her bi-
rinde ikişer mercek bulunan iki gö-
zü vardır. Balık hemen hemen su
seviyesinde yol alırken, yüzeyin
üzerinde kalan göz bebekleri ile

POLYPHEMUS GÜVESİ

havayı taramakta, yüzeyin altında
kalan alt göz bebekleri ile de su al-
tı dünyasını incelemektedir. Balığın
her bir gözü, iki ayrı odaklama sis-
temine sahiptir. Her odaklama siste-
mine ait mercek de bulunduğu or-
tama özel bir kırılma açısına sahip-
tir.

Balığın, suyun ve havanın fizik-
sel özelliklerine göre bir optik sis-
tem tasarlayıp, her ikisini tek bir
göze monte etmesi mümkün de-
ğildir. Dört gözlü balığın özelliklerine
ilişkin söylenebilecek tek şey var-
dır; o da, harikulade olan bu siste-
mi her türlü yaratmayı bilen Allah'ın
kusursuzca yaratmış olduğudur.

BİR KERTENKELE ATOM MÜHENDİSİ OLABİLİR Mİ?

Geko bir kertenkele türü-
dür. Bu sürüngen, tek
parmağı ile bir yüzeye
asılı kalabilir veya cam-

dan bir tavanda bile başaşağı dura-
rak düşmeden yürüebilir.

Gekonun parmak uçları "setae"
adı verilen kıl benzeri uzantılarla
kaplıdır. Gekonun
ayağındaki beş
parmağın her birin-
de, bu uzantılardan
yaklaşık 500.000 tane
bulunur ve kalınlıkla-
rı insana ait bir saç
telinin onda biri ka-
dardır. Ve bu ince
uzantıla-
rın uçla-
rı da yüz-
lerce mikroskobik uca
ayrılmaktadır. Gekonun
ayağındaki milyonlarca
mikroskobik uç, değdikleri
yüzeydeki atomların çekim kuv-
vetini kullanarak, o yüzeye bir tut-
kal gibi yapışırlar. Bu durum kuan-
tum fiziğinde Van Der Waals kuv-
veti olarak adlandırılmaktadır.

Milyonlarca yıldır var olan bir
sürüngenin ancak son yüzyılda keş-
fedilen atomu ve onun çekim gücü-
nü bilmesi ve kendisini onu kulla-
nabilecek sistemler ile donatması
imkansızdır. Hiç şüphesiz atomu ve
onun özelliklerini kullanan bu hay-
vanı kusursuz olarak yaratan
Allah'tır. (Harun Yahya, *Düşünen
İnsanlar İçin*)

"DÖRT GÖZLÜ" BALIK ANABLEPS

POLYPHEMUS GÜVESİNİN HAYRAN BIRAKAN ÖZELLİKLERİ

Polyphemus güvesinin erkekleri geniş, tüylü duyar-galara sahiptir. Bu duyar-galar bir dişi güvenin ko-kusunu birkaç kilometre uzaktan fark edebilecek kadar hassastır. Hatta dişi, saatte yalnızca 1 gramın milyarda biri kadar koku salgılasa bile erkek güveler bunu fark etmekte zorlanmazlar. Güvenin koku alma duyusunun bu kadar etkili ol-masının bir nedeni, her bir duyar-ganın yaklaşık 17.000 tüycüğe sa-hip olmasıdır. Her bir tüycük de, binlerce koku alma gözenegine sa-hiptir. İşte bu özel tasarım güvelerin koku alma duyarlılığını inanılmaz derecede artırır.

Güveler bu kusursuz algılama yeteneğini nasıl kazanmışlardır?

Küçük bir güvenin bedeninde 17.000 tüycüklü ve her bir tüycükte binlerce gözenek olan bu yapı nasıl ortaya çıkmıştır?

DOĞADAKİ SİMETRİ VE UYUM, ALLAH'IN VARLIĞININ DELİLLERİNDİR

Simetri, mimariden de-korasyona, giysiden araba tasarımına kadar birçok alanda kullanı-lan ve insana estetik açıdan çok hoş gelen bir yöntemdir. Örneğin, duvarda asılı olan aynanın, sade-ce bir tarafına çiçek koyduğunuz-

Tesadüflerin bir böcekte böylesi-ne gelişmiş koku algılayıcı bir sis-tem var etmesi imkansızdır. Düşü-nebilen ve akıl sahibi her insan böyle bir iddianın mantıksızlığını hemen anlayacaktır. Allah, güveleri olağanüstü özellikleriyle birlikte ya-ratmıştır.

SONAR SİSTEMİ İLE GÖREN YUNUSLAR

Bir insan kendisinden 100 metre ilerideki herhangi bir nesneyi görmekte zor-lanırken, yunuslar 3 km ötede duran bir cismi görmekte hiç zorlanmazlar. Hem de, bu görme iş-lemini gözleriyle değil, kafatasları-nın alt kısmında bulunan sonar sis-temi vasıtasıyla yerine getirirler. Bu sonar o kadar kuvvetli ses dalgaları yayar ki, yunuslar, etraflarında bu-lunan küçük büyük herşeyi bu sis-tem sayesinde algılayabilirler.

Sonarın gönderdiği sinyaller, kar-şılaştıkları cisimlere çarptıktan son-ra, tekrar geri dönerek yunusun alt çenesine ulaşır ve buradan da "lipit"

adı verilen bir çeşit yağ vasıtasıyla iç kulağa taşınır. Tam kıvamında ve uygun miktarda salgılanan bu yağ sayesinde iç kulağa ulaşan bilgiler beyne aktarılır ve algılama tamam-lanmış olur.

Herşeyi benzersiz, kusursuz ve eksiksiz yaratan Allah, yunusları da en güzel şekilde yaratmış ve üstün bir teknolojiyle donatarak Kendi sa-natının yüceliğini ve kudretinin sı-nırsızlığını gözler önüne sermiştir.

da bu gözünüze güzel görünme-yecektir. Ancak iki tarafına aynı çiçekten yerleştirdiğinizde, oluşan simetri hoşunuza gider. Bu ne-denle, birçok alanda simetri bi-linçli olarak kullanılmaktadır. Ve siz bir yerde simetri gördüğünüz-de, bunun estetik anlayışı olan, bilinçli biri tarafından tasarlandığını hemen anlarsınız. Sözgelimi, bir bahçeye girdiğinizde, bahçe-nin sol ve sağ tarafında, eşit sayı-larda karşılıklı dizilmiş iki sıra ağaç olduğunu görürseniz, bu ağaçların, bir bahçıvan tarafından bilinçli bir şekilde simetrik olarak dizildiğini anlarsınız. Çünkü, ku-sursuz bir simetrinin tesadüfen var olması kesinlikle mümkün de-ğildir. Kısacası, simetri, bir tasarım olduğunun ve aynı zamanda bir tasarımcının varlığının bir ispatıdır.

Doğada var olan sayısız simetri örneği de, doğada bir tasarım ol-duğunun ve aynı zamanda doğa-yı tasarlayan bir Yaratıcı olduğu-

Simetrik deniz kabukları

nun göstergelerindendir. Kelebek kanatları, kar kristalleri, deniz yıl-dızları, kuş kanatları, insan yüzü ve vücudu, deniz kabukları ve doğadaki yüzlerce varlığın dış gö-rünüşünde simetrik bir yapı bu-lunmaktadır.

Doğada gördüğümüz güzellik-lerin hiçbirisi tesadüflerin eseri ola-maz. Her güzellik, her simetri, Alemlerin Rabbi olan Allah'ın ör-neksiz yaratışının eseridir.

**Kar
kristali**

Ara formlar çıkmaZı

Eğer canlı türleri arasında evrimcilerin iddia ettikleri gibi bir geçiş olsaydı yeryüzü katmanları arasında milyonlarca ara form fosili bulunması gerekirdi. Oysa 140 yıldır sürdürülen çalışmalara rağmen tek bir tane bile ara form bulunamadı. Sadece bu gerçek bile, tüm canlıları Allah'ın yarattığını kanıtlamak için yeterlidir.

Evrim teorisi, canlıların tek bir ortak atadan tesadüfler sonucu meydana geldiklerini iddia eder. Teoriye göre, canlılar, çok uzun bir zaman içinde birbirine eklenen kü-

çük değişimlerle farklılaşmışlardır.

Bu iddia doğru olsaydı, tarihte, farklı canlı türlerini birbirine bağlayacak çok sayıda "ara tür" yaşamış olması gerekirdi. Örneğin sürüngenler eğer gerçekten kuşlara evrimleşselerdi, tarihte milyarlarca yarı kuş-yarı sürüngen canlı yaşamış olması gerekirdi.

Charles Darwin de, teorisini kanıtlayabilmesi için fosil kayıtlarının bu "ara-geçiş formları"yla dolu olması gerektiğini biliyordu. Ama hiçbir ara form fosili olmadığının da farkındaydı. Bu yüzden *Türlerin Kökeni* adlı kitabında bu soruna özel bir bölüm ayırmıştı.

Charles Darwin bu büyük sorunun ilerde aşılabileceğini, yeni araştırmaların ara form fosillerini ortaya çıkaracağını umuyordu. Darwin'den bu yana geçen 140 yıldır, evrimcilerin tüm çabalarına rağmen tek bir ara form fosili bile bulunamamıştır. Ünlü evrimci paleontolog Derek Ager, bu gerçeği şöyle itiraf eder:

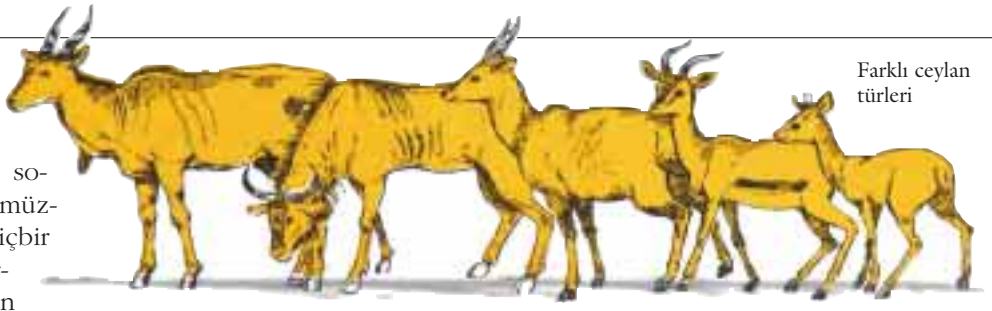
"Sorunumuz şudur: Fosil kayıtlarını detaylı olarak incelediğimizde, türler ya da sınıflar seviyesinde olsun, sürekli olarak aynı gerçekle karşılarız; kademeli evrimle gelişen değil, aniden yeryüzünde oluşan gruplar görürüz." (*Derek A. Ager, "The Nature of the Fossil Record", Proceedings of the British Geological Association, cilt 87, 1976, s. 133*)

Canlıların yeryüzünde aniden oluşmuş olmaları ise, elbette Allah'ın varlığının açık bir ispatıdır. Evrimci olmasına rağmen biyolog Douglas Futuyma da, "Canlılar, dünya üzerinde ya tamamen mükemmel ve eksiksiz bir biçimde ortaya çıkmışlardır, ya da kendilerinden önce var olan bazı canlı türlerinden evrimleşerek meydana gelmişlerdir. Eğer eksiksiz ve mükemmel bir biçimde ortaya çıkmışlarsa, o halde üstün bir akıl tarafından yaratılmış olmaları gerekir" (*Douglas J. Futuyma, Science on Trial, New York: Pantheon Books, 1983. s. 197*) diyerek bu açık gerçeği kabul eder.

Darwin, ara form fosillerinin var olmadığını, 'Türlerin Kökeni' adlı kitabına eklediği 'Jeolojik Kayıtların Eksikliği' başlıklı bölümde kabul etmişti.

Tüm evrimcilerin, yıllardır yaptıkları ara fosil bulma çalışmaları, her seferinde hüsrana sonu lanmaktadır. Günümüzdeki örneklerinden hiçbir farkı olmayan milyonlarca yıllık fosiller; canlıların evrim sonucu değil, kusursuz bir yaratılış sonucunda ortaya çıktıklarının ve asla bir evrim geçirmediklerinin açık birer delilidir. Tüm canlıları üstün güç sahibi olan Allah yaratmıştır.

"MOZAİK CANLILAR" ARA FORM DEĞİLDİR

Evrimci çevrelerin öne sürebildikleri en önemli ara-geçiş formu adayı, Archæopteryx isimli 150 milyon yıllık fosil kuştur. Evrimciler, bu fosil kuşun iyi uçamayan yarı-dinozor bir canlı olduğunu iddia ederler.

Oysa evrimcilerin birçok kere yanlış olduğu gösterilen bu iddialar, 1997 yılında bulunan yeni bir Archæopteryx fosiliyle beraber kesin olarak yıkıldı. Bu canlının uçuş kasları için gerekli olan göğüs kemiğine sahip olmayışı, canlının uçamayacağını en önemli kanıtı olarak gösterilmekteydi. Ancak 1992 yılında bulunan yedinci Archæopteryx fosili, canlıda evrimcilerin çok uzun zamandır yok saydıkları göğüs kemiğinin var olduğunu göstermiştir. Bu kemiğin varlığı, Archæopteryx'in uçucu bir kuş olduğunu ispatlamış durumdadır.

Evrimcilerin, Archæopteryx'i ara-geçiş formu olarak gösterirken dayandıkları diğer iki nokta, yani kanatlarının üzerindeki pençelerin ve ağızındaki dişlerinin bir ara form özelliği olmadığı da anlaşılmıştır. Günümüzde yaşayan iki tür kuşa, Taouraco ve Hoatzin'de de dallara tutunmaya yarayan pençeler bulunduğu görülmüştür. Tarihte yaşamış farklı kuş türlerinde de dişler vardır. Dahası Martin, Stewart ve Whetstone gibi ünlü kuşbilimcilerin yaptıkları ölçümlere göre, Archæopteryx'in diş yapısı sürüngenlerin diş yapısından tamamen farklıdır.

Tüm bu bulgular, Archæopteryx'in ara form olduğu yönündeki evrimci iddiaların hiçbir bilimsel dayanağı olmadığını göstermektedir.

Zaten bir canlı grubunun diğer canlı grubuna ait özellikler barındırması, bir ara form özelliği değildir. Örneğin Avustralya'da yaşayan Platypus, bir memeli olmasına rağmen sürüngenler gibi yumurtlayarak çoğalır. Ayrıca kuşlara benzer bir gagası bulunur. Bilim adamları Platypus gibi canlılara "mozaik canlı" ismini verirler. Mozaik canlıların ara form sayılamayacağı, önde gelen evrimciler tarafından da kabul edilmektedir.

BENZER CANLILAR ARA FORM DEĞİLDİR

Tarihte, farklı büyüklükte ama benzer canlıların yaşamış olması da bir "ara form" kanıtı değildir.

Eğer üstteki farklı ceylan ve geyik türlerinin sadece fosil iskeletleri olsaydı, evrimciler bunları büyükten küçüğe doğru sıralayarak hayali bir evrim şeması oluşturabilirlerdi. Ama bu canlılar birer ara form değil, bağımsız birer canlı türüdür.

ARA FORMLAR, "YARIM" CANLILAR OLMALIDIR

Evrimcilerin bulmak zorunda oldukları ara formlar, iki canlı türü arasında kalan, ancak eksik ve yarım organlara sahip canlılardır. Örneğin eğer deniz yıldızları gibi omurgasızlar, evrimcilerin iddia ettikleri gibi balıklara evrimleşmişse, çok sayıda "yarı balık" ve "yarı deniz yıldızı" canlı yaşamış olmalıdır. Ancak fosil kayıtlarında sadece kusursuz denizyıldızları ve kusursuz balıklar bulunur.

www.evrimaldatmacasi.com

HAYALİ CANLILAR

Evrimcilerin hayallerinde yaşattıkları ara-geçiş formlarının eksik ve kusurlu organlara sahip olması gereklidir. Örneğin kuş ve sürüngen arasındaki bir canlı, yarım kanatlara ve yarım kuş akciğerlerine sahip olmalıdır. Oysa, böyle bir canlının ne fosilleri bulunmuştur, ne de aşağıdaki resimdekine benzer böyle "tuhaf" bir canlının

doğada yaşamını sürdürmesi mümkündür. Bulunan tüm fosiller, eksiksiz ve mükemmel yapıları canlılara aittir.

EVRENDEKİ HASSAS DENGELER

Evrenimizi, içinde yer aldığımız Samanyolu Galaksisi'ni, Güneş Sistemimizi ve üzerinde yaşadığımız Dünya gezegenini kuşatan sayısız kanun, denge ve ölçü vardır. Bu kanun, denge ve ölçülerin her biri insan yaşamına imkan sağlayacak -mucizevi- bir biçimde, özel olarak hesaplanmış ve düzenlenmişlerdir. Evrenimizi detaylı olarak incelediğimizde en temel kozmik kanunlardan, en kritik fiziksel değerlere, en küçük dengelerden en ince hesaplara kadar herşeyin ayrı ayrı son derece hassas ölçülere göre ayarlanmış olduklarını görürüz.

Evrenin genişleme hızından Dünya'nın Samanyolu Galaksisi'ndeki konumuna, Güneş'in yaydığı ışığın cinsinden suyun akışkanlık değerine, Ay'ın Dünya'ya olan uzaklığından, atmosferdeki gazların oranına kadar burada sayamadığımız sayısız faktör, insan yaşamının var olması için en ideal ölçülerde ayarlanmışlardır. Öyle ki bu sayısız faktörden sadece birindeki en ufak bir sapma dahi evrende canlı yaşamının asla var olmaması anlamına gelecekti.

Gerçekten de, evrende insanoğlunun var olması ve yaşamını sürdürmesi için gereken şartların her biri, "tek tek" birer mucize niteliğindedir. Gereken milyonlarca şartın biraraya gelmesi ise uçsuz bucaksız bir "mucizeler zinciri" oluşturur. Bir şeyin mucize olması ise, elbette Allah'ın varlığının ve üstün aklının delillerindendir. Kusursuz bir uyuma ve mükemmel bir tasarıma sahip olan evren, Allah'ın eşsiz ilmini ve kudretini bize tanıtır.

EVRENİN GENİŞLEME HIZINDAKİ MUCİZEVİ ÖLÇÜ

Evrenin genişleme hızı, evrenin şu anki yapısının oluşabilmesi açısından son derece kritik bir değere sahiptir. Eğer genişleme hızı çok az daha yavaş olsaydı, bütün evren, daha Güneş Sistemleri tam anlamıyla düzenlenmeden tekrar içine çökmüş olacaktı. Eğer evren biraz daha hızlı genişliyor olsaydı, madde ne galaksileri ne de yıldızları bir daha asla oluşturamayacak biçimde boşlukta dağılıp gidecekti. Her iki durum da, canlılığın ve bizlerin var olamaması anlamına geliyordu.

Ancak bunların hiçbirisi gerçekleşmemiş ve evrenin genişleme hızının sahip olduğu son derece hassas değer sayesinde şimdiki evren ortaya çıkmıştır. Peki bu denge ne kadar hassastır?

Avustralya'daki Adelaide Üniversitesi'nden ünlü matematiksel fizik profesörü Paul Davies, bu soruyu cevaplamak için uzun hesaplar yapmış ve inanılmaz bir sonuca ulaşmıştır Davies'e göre, kainatın yaratıldığı büyük patlamanın ardından gerçekleşen genişleme hızı eğer milyar kere milyarda bir oranda ($1/10^{18}$) bile farklı olsaydı, evren ortaya çıkmazdı. Milyar kere milyarda bir ifadesi rakamsal olarak şöyle yazılır:

"0,000000000000000001".

Yani bu derece astronomik küçüklükte bir farklılık dahi evrenin var olamaması demektir. Bu nedenle Big Bang herhangi bir patlama değil, her yönüyle çok iyi hesaplanmış ve düzenlenmiş bir oluşumdur.

GÖK CİSİMLERİNİN ARALARINDAKİ MESAFELER

Dünya gezegeni, bildiğimiz gibi Güneş Sistemi'nin bir parçasıdır. Güneş Sistemi ise, kusursuz bir planın ve mükemmel dengelerin bulunduğu bir mekandır. Güneş'in çapı, Dünya'nın çapının 103 katı kadardır. Bunu bir benzetmeyle açıklayalım: Eğer çapı 12.200 km olan Dünya'yı bir misket büyüklüğüne getirirsek, Güneş de bildiğimiz futbol toplarının iki katı kadar büyüklükte yuvarlak bir küre haline gelir. Asıl ilginç olan, aradaki mesafedir. Gerçeklere uygun bir model kurmamız için, misket büyüklüğündeki Dünya ile top büyüklüğündeki Güneş'in arasını yaklaşık 280 metre yapmamız gerekir. Güneş Sistemi'nin en dışında bulunan gezegenleri ise kilometrelerce öteye taşımamız gerekecektir.

Gök cisimlerinin uzaydaki dağılımı ve aralarındaki bu devasa boşluklar Dünya'da canlı hayatının var olabilmesi için zorunludur. Gök cisimleri arasındaki mesafeler Dünya'daki yaşamı destekleyecek biçimde pek çok evrensel güçle uyumlu bir hesap içinde düzenlenmiştir. Bu mesafeler, gezegenlerin yörüngelerini hatta varlıklarını doğrudan etkiler. Bu mesafeler biraz daha az olsaydı, yıldızlar arası kütle

çekim güçleri gezegenlerin yörüngelerini kararsız hale getirecekti. Bu kararsızlık ise gezegenlerde çok uç sıcaklık değişimlerine yol açacaktı. Eğer uzaklıklar biraz daha fazla olsaydı, süpernovalarla uzaya fırlatılan ağır elementlerin dağılımı çok seyrek olacak ve Dünya gibi dağlık gezegenler oluşamayacaktı.

Yıldızlar arasındaki şu an var olan boşluklar bizimki gibi bir gezegen sisteminin var olabilmesi için en ideal mesafeye sahiptir. Kısacası evrendeki gök cisimlerinin dağılımı, insanın yaşamı için tam olması gereken ölçülerdedir. Aynı şekilde evrendeki dev boşluklar da, rastgele ortaya çıkmamışlardır; amaçlı bir yaratılışın sonucudurlar. (Harun Yahya, *Evrenin Yaratılışı*)

AKLIN SINIRLARINI ZORLAYAN İHTİMAL

Bize hayat imkanı veren böyle bir evrenin, bütün fiziksel değişkenler düşünüldüğünde tesadüfen oluşması ihtimali ne kadardır? Bu ihtimal milyar kere milyarda bir mi? Ya da trilyar kere trilyar kere trilyar ihtimalde bir mi? Yoksa daha da küçük bir sayı mı?

Prof. Roger Penrose 'e göre bu ihtimal şudur: 10^{123} 'de bir ihtimal! Bu sayının ne anlama geldiğini düşünmek bile zordur. Matematikte 10^{123} şeklinde yazılan bir rakam, 1 sayısının yanına 123 tane sıfır gelmesiyle oluşur. (Bu evrendeki tüm

atomların sayısının toplamından, yani 10^{78} 'den bile büyük, son derece astronomik bir sayıdır.) Matematikte 10^{50} 'de 1'den daha küçük olasılıklar ise "sıfır ihtimal" sayılır. Ama sözünü ettiğimiz sayı, 10^{50} 'de 1'in trilyar kere trilyar kere trilyar katından bile çok daha büyüktür. Kısacası bu sayı bizlere, evrenin tesadüfle açıklanmasının kesinlikle imkansız olduğunu göstermektedir

İçinde yaşadığımız evrenin varoluşu ile ilgili matematiksel olarak tanımlanamayacak kadar yüksek sayıda ihtimal içinden, tam olması gereken ihtimalin en mükemmel şekilde oluşmuş olması, yaratılışın apaçık delillerindendir. Kuşkusuz böyle kusursuz bir evrende yaşıyor olmamız, kör tesadüflerin ya da şuarsuz atomların aldıkları kararların, oluşturdukları düzenin bir eseri olamaz. Tüm kainat, canlı ve cansız varlıklarla birlikte Alemlerin Rabbi olan Allah'ın eşsiz ilmini ve sonsuz gücünü kanıtlar.

www.evreninyaratilisi.com

Dünyamız uzayın dev boşluğunda kumsaldaki bir kum tanesi kadar bile yer tutmaz. Evren, insanın kavramakta zorlanacağı kadar büyüktür.

Yaşamın Kaynağı:

Güneş Sistemi'ndeki diğer 63 gök cismin-den hiçbirinde yaşamın temel şartı olan suyun bulunmadığını biliyor muydunuz? Oysa yeryüzünün büyük bölümü sularla kaplıdır. Okyanuslar ve denizler Dünya yüzeyinin toplam dörtte üçünü meydana getirir. Öte yandan karalarda da sayısız göl ve nehir vardır. Yüksek dağların zirvelerini kaplayan kar ise suyun donmuş halidir. Dünya'daki suyun önemli bir bölümü de gökyüzündedir; bulutların her birinde binlerce, bazen milyonlarca ton su bulunur. Bu suların bir kısmı da zaman zaman damlalar halinde yere iner, yani yağmur olur. Şu an solumakta olduğumuz havanın içinde de belirli miktarda su buharı vardır.

Yağmurlar, denizler, nehirler, akarsular, okyanuslar, musluğu açtığınızda akan içilebilir su... İnsanlar suyun varlığına o kadar alışıklandı ki, yeryüzünün büyük bölümünün sularla kaplı olmasının önemini belki de hiç düşünmezler. Oysa bilinen bütün gök cisimlerinin içinde yalnızca Dünya'da suyun bulunuyor olması, üstelik de bu suların içilebilir nitelikte olması yaşam için olmazsa olmaz bir durumdur.

SUYUN ŞAŞIRTICI ÖZELLİKLERİ

Suyun ısıyla ilgili (termal) özellikleri dünya üzerindeki canlı yaşamının sürekliliğinde büyük rol oynar. Bunlardan birkaç tanesini şöyle sıralayabiliriz:

Bilinen tüm sıvılar, ısıları düştükçe büzülür, hacim kaybederler. Hacim azalınca, yoğunluk artar ve böylece soğuk olan kısımlar daha ağır hale gelir. Bu yüzden, sıvı maddelerin katı halleri, sıvı hallerine göre daha ağırdır. Su ise, bilinen tüm sıvıların aksine, belirli bir ısıya (+4°C'ye) düşene kadar büzülür,

İnsan yaşamı için kaçınılmaz olan hassas dengeler üzerine yaratılmış olan Dünya, yine özel olarak yaratılmış olan suyla canlandırılmıştır.

daha sonra birdenbire genişlemeye başlar. Donduğunda ise daha da genişler. Bu nedenle suyun katı hali, sıvı halinden daha hafiftir. Buz, aslında "normal" fizik kurallarına göre suyun dibine batması gerekirken, su üstünde yüzer.

Suyun bu özelliği dünya üzerindeki denizler açısından çok önemlidir. Bu özellik olmasa, yani buz suyun üzerinde yüzmese, dünya üzerindeki suyun çok büyük bir bölümü tamamen donacak, göllerde ve denizlerde hiçbir canlı kalmayacaktı.

Buz eridiğinde ya da su buharlaştığında, etraftan ısı çekilir. Bunun tersi gerçekleştiğinde ise, dışarıya ısı verilir. Bu, "gizli ısı" olarak bilinen bir kavramdır. Tüm sıvıların gizli ısıları vardır. Ancak suyun gizli ısı, bilinen tüm sıvıların en yükseği sayılabilir. Ayrıca suyun "termal kapasitesi", yani suyun ısınıp bir derece artırmak için gereken ısı miktarı, bilinen diğer sıvıların çok büyük bölümünden daha yüksektir.

DEV OKYANUSLAR ISI DENGESİNİ NASIL AYARLIYOR?

Suyun gizli ısının ve termal kapasitesinin diğer sıvılara göre çok yüksek olması da denizlerin karalara göre daha geç ısınıp daha geç soğumalarını sağlar. Bu nedenle Dünya'da kara üzerindeki ısı farklılıkları en sıcak yer ile en soğuk yer arasında 140°C'ye kadar çıkarken, denizlerin ısı farklılığı en fazla 15-20°C arasında değişir. Aynı durum gece-gündüz arasındaki ısı farkında da yaşanır. Karada, gece ile gündüz arasındaki fark, kurak ortamlarda 20-30°C'ye kadar çıkarırken, denizlerde en fazla birkaç derecelik bir ısı farkı olur. Sadece denizler değil, atmosferdeki su buharı da çok büyük bir denge sağlamaktadır. Gece-gündüz arasındaki ısı farkının, su buharının çok az bulunduğu çöllerde çok fazla, deniz iklimi yaşayan yerlerde ise çok daha az olması bunun bir sonucudur.

Bundan başka suyun termal iletkenliği, yani ısıyı iletebilme yeteneği de bilinen diğer herhangi bir sıvıdan en az dört kat daha yüksektir. Buzun ve karın termal iletkenlikleri ise düşüktür. Suyun bu özelliği de çok önemli bir işlev görmektedir. Buz, havadaki soğuğu, altındaki su tabakasına çok az iletir. Böylece dışardaki hava -50°C'yi bulsa bile, denizin üstündeki buz tabakası 1-2 metreyi geçmez. Foklar, penguenler

ve diğer kutup hayvanları, bu sayede denizin üstündeki buzı delip alttaki suya ulaşabilirler.

Suyun bu kendine özgü termal özellikleri sayesinde, kış ile yaz ya da gece ile gündüz arasındaki sıcaklık farkı daima insanların ve diğer canlıların dayanabileceği bir sınırdadır. Dünya üzerindeki su miktarı, karalara oranla daha az olmuş olsaydı, gece ile gündüz sıcaklıkları arasındaki fark çok artacak, karaların büyük kısmı çöle dönecek ve yaşam imkansızlaşacak ya da en azından çok zorlaşacaktı. Okyanuslar güneş ışınlarını karadan daha az yansıtır, böylece karalardan daha fazla güneş enerjisi alır, ama bu ısıyı kendi içinde karalara göre daha dengeli biçimde dağıtır. Bu sayede okyanuslar daha sıcak olan ekvator bölgelerini serinleterek aşırı sıcak olmalarını, kutup bölgelerinin soğuk sularını da ısıtarak aşırı soğuk olmalarını ve bunun sonucunda da tamamen donmalarını engeller. (www.evreninyaratilisi.com)

SU "NORMAL" DAVRANSAYDI NE OLURDU?

Su "normal" davranıyordu, yani diğer tüm sıvılar gibi, onun da ısı kaybını paralel olarak yoğunluğu artsay-

dı ve buz suyun dibine batsaydı ne olurdu? Bu durumda, okyanuslar, denizler ve göllerde donma başlayacaktı. Altan başlayan donma, yüzeyde soğuşu kesecek bir buz tabakası olmadığı için, yukarı doğru devam edecekti. Böylece Dünya'daki göllerin, denizlerin ve okyanusların çok büyük bölümü dev birer buz kütlesi haline gelecekti. Denizlerin yüzeyinde sadece birkaç metrelik bir su tabakası kalacak ve hava sıcaklığı artsa bile, dipteki buz asla çözülmecekti. Böyle bir Dünya'nın denizlerinde hiçbir canlı yaşayamazdı. Denizlerin ölü olduğu bir ekolojik sistemde kara canlılarının varlığı da mümkün olmazdı. Kısacası eğer su "normal" davranıyordu, Dünya ölü bir gezegen olacaktı.

Suyun neden "normal" davranmadığı, yani 4°C'ye kadar büzüş- tükten sonra neden birdenbire genleşmeye başladığı ise, hiç kimsenin cevaplayamadığı bir sorudur.

Burada yalnızca birkaç tane örneği verilmiş olan suyun özellikleri, bu sıvının insan yaşamı için özel olarak yaratılmış olduğunu göstermektedir. Başka hiçbir gezegende böyle bir su kütlesinin olmaması, bunun sadece Dünya üzerinde bu-

"Şimdi siz, içmekte olduğunuz suyu gördünüz mü? Onu sizler mi buluttan indiriyorsunuz, yoksa indiren Biz miyiz? Eğer dilemiş olsaydık onu tuzlu kıldık; şükretmeniz gerekmez mi?"

(Vakıa Suresi, 68-70)

lunması elbette ki bir tesadüf değildir. İnsan yaşamı için özel olarak yaratılmış olan Dünya, yine özel olarak yaratılmış olan suyla canlandırılmıştır. Tüm canlılar için büyük bir nimet olarak suyu yaratan Allah'tır. (*Harun Yahya, Evrenin Yaratılışı*)

www.belgeseller.net

Gülme, koşma, yürüme, oturma, kalkma, ayakta durma, yatma, yazı yazma... Her insan bütün bu işlemleri kemikleri sayesinde yapar. Kemikleri sayesinde yürür, yine onlar sayesinde ayakta durur, yatar, güler, kemikleri sayesinde

yemek yer. İnsan bedeninin çatısı 206 tane sert parçanın biraraya gelmesiyle oluşmuştur. İnsan vücudunda bulunan ve her biri farklı fonksiyonlara sahip olan kemikler, Allah'ın yaratma sanatının yüceliğini bize gösterirler.

İskeletin Yara

Kemikler ve kemiklerin biraraya gelerek oluşturduğu iskelet; yapı, görev ve fonksiyon olarak incelendiğinde, çok önemli bir yaratılış mucizesi ile karşı karşıya olduğumuzu daha yakından fark ederiz. İskelet başlı başına bir mühendislik harikasıdır. Vücudun yapısal destek sistemidir. Aynı zamanda beyin, kalp, karaciğer gibi hayati organların korumasını yapar, iç organlara destek olur. İnsan vücuduna, hiçbir yapay makine tarafından taklit edilemeyen üstün bir hareket kabiliyeti verir.

Dahası kemik dokusu çoğu kimse- nin zannettiği gibi cansız değildir. Kemik dokusu vücutta kalsiyum, fosfat gibi birçok önemli mineralin bantıdır. Vücudun ihtiyacına göre bu mineralleri depo eder veya daha önceden depo ettiklerini vücuda verir. Bütün bunların yanı sıra kırmızı kan hücrelerinin üretimi de kemik iliği tarafından yapılır.

İSKELETİN MÜKEMMEL İŞLEVİ

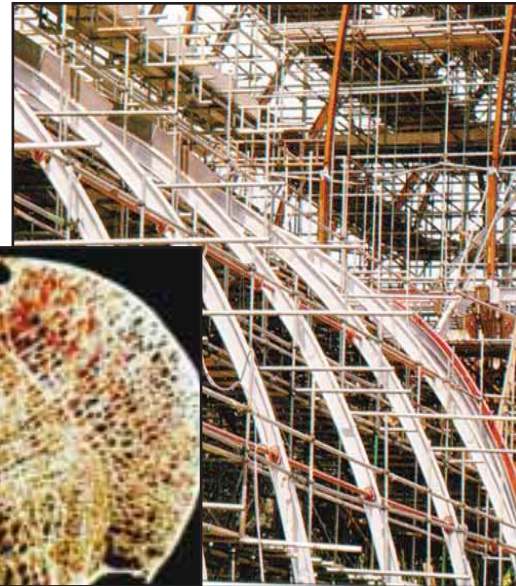
İskelet bütün olarak mükemmel bir işleve sahip olmasının yanında, onu oluşturan kemikler de üstün bir yapıya sahiptir. Vücudun taşın-

ması ve korunması gibi önemli bir görevi üstlenen kemiklerimiz, bu işi rahatlıkla yerine getirebilecek kapasite ve sağlamlıkla yaratılmıştır. Hatta bu yönde oldukça geniş bir güvenlik payı bırakılmış ve vücudun muhatap olacağı zor durumlar da hesaba katılmıştır. Örneğin; uyluk kemiği, dikey durumda bir ton ağırlığı kaldırabilecek kapasitededir. Nitekim atılan her adımda bu kemiğimize vücut ağırlığımızın üç katı yük binmektedir. Hatta sııklıkla yüksek atlama yapan bir atlet yere inerken kalça kemiğinin her santimetrekaresi 1400 kiloluk bir basınca maruz kalır. O halde, kemik denen ve bir tek hücrenin bölünmesi sonucunda ortaya çıkan bu yapıyı, bu kadar kuvvetli kılan nedir?

Sorunun cevabı kemiklerin eşsiz yaratılışında gizlidir. Kemiklerdeki kusursuz yaratılışı anlamak için günümüz teknolojisinden bir örnek vermek doğru olur. Yirminci yüzyılın ikinci yarısı-

sına kadar oldukça zor yapılan büyük ve yüksek yapılar, bu tarihten sonra teknolojinin ilerlemesiyle gelişti. Kullanılan teknolojilerden en önemlisi kafes sistemleriydi. Bu yöntemde yapının taşıyıcı elemanları, yekpare yapıda değil, birbiri içine geçmiş, kafes şeklinde çubuklardan oluşmaktaydı. Bilgisayar yardımıyla yapılan karmaşık hesaplar sayesinde, büyük köprüler ve endüstriyel yapılar çok daha dayanıklı ve daha ucuza inşa edildiler.

Kemiklerin iç yapısı da, insanla-

rın binalarda ve köprülerde kullandığı kafes yapı sistemine benzer bir yapıda inşa edilmiştir. Önemli bir farkla; kemik içindeki sistem, insanın geliştirdiğinden çok daha üstün ve karmaşıktır. Bu sayede kemikler, hem son derece sağlam, hem de insanın rahatlıkla kullanabileceği hafiflikte olurlar. Eğer aksi olsaydı, yani kemiklerin içi, dışı gibi sert ve tamamen dolu olsaydı, hem kemiklerin ağırlığı insanın taşıyabileceğinin çok üzerinde olurdu, hem de kemiğin yapısı gevrek ve sert olup en küçük bir darbeye çatlayabilir veya kırılabilirdi. (Harun Yahya, İnsan Mucizesi)

atılışı

TASARIM HARİKASI KEMİKLERİMİZ

Kemiklerimizin bu mükemmel tasarımı, bizim son derece rahat bir hayat sürmemizi, çok zor hareketleri kolaylıkla ve hiç acı duymadan yapabilmemizi sağlamaktadır. İnsana düşen kuşkusuz bu mükemmel bedeni onun için yaratmış ve emrine vermiş olan Allah'ı bilmesi ve O'na şükredici olmasıdır.

İnsan vücudundaki kemiklerin esneklikleri ihtiyaca göre değişebilir. Örneğin kadınlarda leğen kuşağı kemikleri, hamileliğin son aylarına doğru gevşer ve birbirinden biraz ayrılırlar. Bu son derece önemli bir ayrıntıdır, çünkü bu gevşeme sayesinde bebeğin başı doğum sırasında ezilmeden dışarı çıkabilir. Acaba leğen kemiği, dünyaya yeni gelecek bir canlının başının ezilmesi için kendisini daha esnek bir hale getirmeye nasıl karar vermektedir?

Böylesine önemli bir ayarlama, evrimin yani tesadüflerin bir hediyesi asla olamaz. Açık olan tek gerçek vardır. Tüm bunların cevabı kuşursuz ve planlı bir yaratılıştır.

Kemiklerin esnekliğine başka bir örnek olarak bebekleri verelim. Bebeklerin kafatası ve diğer kemikleri çok yumuşaktır ve birbirleri üzerinde az da olsa hareket edebilirler. Bu esneklik sayesinde bebeğin başı doğumda bir hasar görmeden çıkabilir. Eğer bu kafatası kemikleri doğum sırasında sert olsaydı, anne karnından çıkarken çatlayabilir hatta kırılarak bebeğin beyinde büyük hasarlara yol açabilirdi. Bu aşamada tekrar kaçınılmaz bazı sorularla karşılaşırız. Acaba bebeğin kafatası kemiklerinin doğum sırasında karşılaşacakları tehlikeyi kim, nereden bilmekte, bu önlem nasıl alınmaktadır? Açık ki annenin de, çocuğun da böyle bir engelle karşılaşacaklarından haberleri yoktur. Üstelik haberleri de olsa herhangi bir şekilde müdahalede bulunamazlar. Bebeğe ve annesine hayat veren de, onlar için böyle bir sistemi yaratan da kuşkusuz üstün ilim sahibi olan Allah'tır.

İSKELETİN HAREKET KABİLİYETİ

İskeletlerin hareket kabiliyeti de üzerinde durulması gereken önemli bir ayrıntıdır. Her adım atışımızda omurgamızı meydana getiren omurlar birbiri üstünde hareket eder. Bu sürekli hareket ve sürtünme, omurların aşınmasına neden olabilir. Oysa bunu önlemek için her bir omur arasına disk denilen dayanıklı kıkırdaklar yerleştirilmiştir. Bu diskler amortisör görevi yapar. Dahası her adım atışta, vücut ağırlığı yüzünden yerden vücuda bir tepki kuvveti gelir. Bu kuvvet, omurganın sahip olduğu amortisör-

ler ve "kuvvet dağıtıcı" kıvrımlı şekli sayesinde, vücuda zarar vermez. Eğer tepkiyi azaltan esneklik ve özel yapı olmasaydı, ortaya çıkan kuvvet doğrudan kafatasına iletilirdi ve her adım attığımızda beynimiz sarsılırdı. (www.harunyahya.org)

Tüm bunlar insan bedeninin çok mükemmel bir tasarımın, daha doğrusu bir yaratılışın ürünü olduğunu göstermektedir. İnsan bu mükemmel tasarım sayesinde birbirinden çok farklı hareketleri büyük bir hız ve rahatlık içinde yerine getirir. Oysa böyle olmayabilirdi. Çok daha sert, çok daha kaba bir iskeletimiz olabilirdi. Örneğin tüm bacağımızın tek bir uzun kemikten meydana geldiğini düşünün. Böyle bir durumda yürümek büyük bir sorun haline gelecek, son derece hantal ve hareketsiz bir bedenimiz olacaktır. Bir yere oturmak bile güçleşecek, bu tür hareketler sırasındaki zorlamalar nedeniyle bacak kemiği kolaylıkla kırılabilir hale gelecekti.

Oysa yapmak istediğimiz her harekete izin veren, dahası bunları kolaylaştıran ve güvenli hale getiren bir iskeletimiz vardır. Fakat biz ne iskeletimizin tasarımını yaptık, ne de kemiklerimizi meydana getirdik. Bunları herhangi bir tesadüfi güç ya da doğal bir süreç de meydana getirmede. Bunları bizim için en mükemmel şekilde yaratan Allah'tır. Rabbimiz bizleri bu gerçek üzerinde düşünmeye şöyle davet eder: **"... Kemiklere de bir bak nasıl birbiraraya getiriyoruz, sonra da onlara et giydiriyoruz?"** (Bakara Suresi, 259)

Savunma sisteminin bir parçası olan B hücreleri vücuda giren düşmanlara karşı birebir etkili olan ve antikor denilen silahlar üretirler

B hücreleri

antikorlar

KANIN

vücudumuzdaki HAYATI FONKSİYONU

Kan son derece hayati görevlere sahip bir sıvıdır ve mucizevi özellikleri, Allah'ın üstün yaratmasının delillerindendir.

Kan bedenimize canlılık vermek için yaratılmış bir yaşam sıvısıdır. Vücudumuzda dolaştığı sürece onu ısıtır, soğutur, besler, korur, enerji verir ve içindeki zehirli maddelerin atılmasını sağlar. Bedenimizdeki haberleşmenin neredeyse tamamını üstlenir. Ayrıca damarlarda oluşan her yırtığı anında kapatır. Sistem böylelikle kendini sürekli

olarak yeniler. 60 kg ağırlığındaki bir insanın damarlarında ortalama 5 lt kan dolaşır. Kalp, bu miktarı bedende rahatlıkla bir dakikada dolaştırabilir. Hatta fiziksel bir zorlanma sırasında ya da spor yaparken, bir dakikada bu miktarın beş katını dolaştırabilir.

OKSİJEN TAŞIYICISI

Soluduğumuz hava, yaşamın en gerekli maddesidir. Ateşin, odunu yakabilmesi için nasıl oksijene gereksinimi varsa, hücrelerin de enerji üretimi sırasında şekeri parçalayabilmek için oksijene gereksinimleri vardır. Bunun için, oksijenin akciğerlerden kaslara ulaştırılması gereklidir. İşte, karmaşık bir boru hatına benzetebileceğimiz kan dola-

şım sistemimiz de bu görevi üstlenir. Oksijeni taşıma görevini, alyuvarların içindeki hemoglobin molekülü yerine getirir. Yassı, yuvarlak ve her iki yanı basık bir yapıda olan alyuvarların yalnızca biri neredeyse 300 milyon hemoglobin taşır.

Alyuvarların, kusursuz bir çalışma sistemi vardır. Oksijeni taşımakla kalmayıp, onu gerektiği yerde de bırakabilirler. Bunu da en gerekli yer ve zamanda, örneğin çok çalışan bir kas hücresinin yanından geçerken yaparlar. Alyuvarlar, oksijeni bu şekilde gerekli dokulara verirken, şekerin yakılması sonucunda açığa çıkan karbondioksiti de alarak akciğere taşır ve orada bırakırlar. Bunun ardından hemen yeniden oksijenle bağlanır ve onu yeniden gerekli dokulara taşır.

İDEAL BİR TASARIMA SAHİP OLAN HÜCRELER

Alyuvarlar, miktar bakımından diğer kan hücrelerine göre çoğundurluktur. Yetişkin bir erkeğin da-

Damarlarda hareket eden kan hücreleri alyuvarlar

marlarında 30 milyar alyuvar yüzer. Bu sayıdaki alyuvarlarla bir futbol sahasının neredeyse yarısı kaplanabilir. Kanımıza, dolayısıyla tenimize renk veren hücreler alyuvarlardır. Alyuvarlar yassı disklere benzerler. Esneklikleri sayesinde de en dar kılcal damarlardan ya da en küçük gözeneklerden bile geçebilirler. Alyuvarların bu esneklik özelliği olmasaydı, vücudun pek çok noktasında takılı kalırlardı. Bunun sebebi kılcal damarların yalnızca 4-5 mikrometre kalınlığında olmasıdır. (1 mikrometre=milimetrenin binde biri). Oysa alyuvarların çapları 7.5 mikrometredir.

Alyuvarlar böylesine büyük bir esneme özelliğinde yaratılmamış olsalardı ne olurdu? Bu sorunun cevabını şeker hastalığını araştıranlar bilir. Şeker hastalarının kan hücreleri genellikle esnekliklerini yitirir. Bu nedenle, hastaların gözlerindeki hassas dokular esnek olmayan kan hücreleri tarafından tıkanır. Bu tıkanma ise zaman içinde körlüğe yol açabilir.

MÜKEMMEL BİR ULAŞIM SİSTEMİ

Kandaki hücrelerin dışında, vücuda giren birçok madde de kanın plazma denen kısmında taşınır. Bu sıvı, kan hücreleri içermediği için sarı berrak bir renktedir. Plazma, beden ağırlığının %5'ni oluşturur ve bunun da %90'dan fazlası sudur. İçinde tuzlar, mineraller, karbonhidratlar, yağlar ve yüzlerce değişik türde protein yüzer. Kandaki proteinlerin bazıları taşıyıcı proteinlerdir. Bunlar yağları kendi üzerlerine bağlayıp onları gerekli dokulara ulaştırır. Eğer yağlar proteinler tarafından bu şekilde taşınmasaydı, birbirleriyle birleşir ve kanda, çorbadaki yağ öbekleri gibi, denetimsiz bir şekilde yüzerlerdi. Bu durum ise ölümcül sağlık sorunları meydana getirirdi.

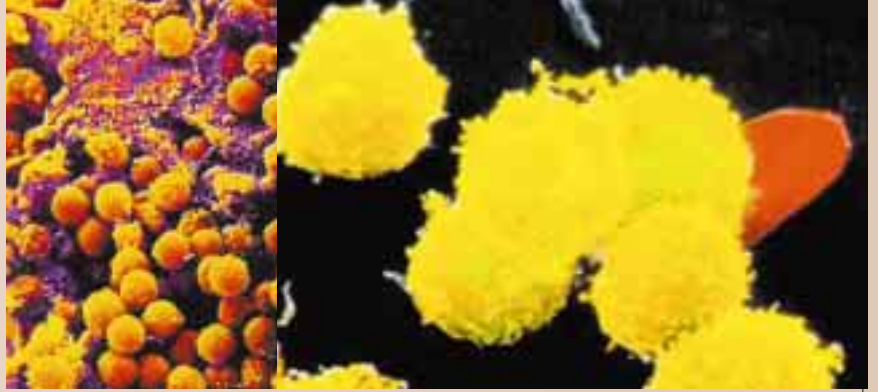
Bedendeki özel haberci görevini ise plazmada dolaşan hormonlar üstlenir. Hormonlar, organlar ve hücreler arasında kimyasal mesajlar taşıyarak haberleşmeyi sağlar.

Albümin, sayıca en fazla olan

plazma proteinidir ve bedende bir anlamda taşıyıcılık görevi yapar. Kolesterol gibi yağları, hormonları, zehirli bir safra kesesi maddesi olan sarı bilirubini ve penisilin gibi ilaçları kendine bağlar. Zehirleri karaciğerde bırakır, besin maddelerini ve hormonları ise gerekli oldukları yerlere götürür.

ÖZEL DENETİM MEKANİZMALARI

Besin maddelerinin, atardamarlardan gerekli oldukları dokulara ulaşabilmesi için, doku duvarını aşması gerekir. Doku duvarı, çok küçük gözeneklere sahip olsa da, hiçbir madde kendiliğinden bu duvardan geçemez. İşte bu sorunu çözen ve besinleri doku duvarından geçi-

Bir damla kanın içinde akyuvar adı verilen yaklaşık 400 bin mikro asker bulunur. Yukarıda çeşitli akyuvar resimleri görülmüyor. Sarı hücreler en küçük akyuvarlar olan lenfositlerdir.

ren etken, kan basıncıdır. Ancak besin maddelerinin dokulara gerektiğinden fazla geçmesi durumunda ise, bu kez dokuda enfeksiyon oluşacaktır. Bu nedenle, kan basıncını dengelemek için, sıvıyı kana geri çeken bir mekanizma kurulmuştur. Bu görevi yine albümin üstlenir. Albümin, doku duvarlarındaki küçük gözeneklerden geçmek için fazla büyüktür ve kandaki yüksek yoğunluğu nedeniyle, suyu bir sünger gibi emer. Albümin olmasaydı beden, adeta suda beklemiş bir fasulye gibi şişerdi.

VÜCUTTAKİ TERMOSTAT

Kan; zehirler, gazlar, akyuvarlar ve vitaminler gibi maddelerin ya-

nında, ısı da taşır. Isı, hücrelerdeki enerji kazanımı sırasında yan ürün olarak açığa çıkar. Isıyı bedenin geneline dağıtmanın ve beden sıcaklığını dış ortam sıcaklığına göre ayarlayanın yaşamsal önemi vardır. Eğer vücudumuzun ısı dağıtım sistemi olmasaydı, örneğin kol gücüyle yaptığımız bir iş sonucunda kollarımız aşırı derecede ısınır, diğer bölgelerimiz ise soğuk kalırdı. Böyle bir yapı ise metabolizmaya büyük zarar verirdi.

İşte bu nedenle ısı bedene dağıtılır. Isının bedene dağılımı kan dolaşımı yoluyla olur. Beden geneline yayılan bu ısının düşürülmesi için de terleme mekanizması devreye girer. (Harun Yahya, *İnsanın Yarattığı Mucizesi*)

Dahası, deri altındaki kan damarları genişler ve böylece kanın taşıdığı ısıyı havaya bırakması kolaylaştırılır. Bu nedenle koştuğumuz ya da yüksek tempolu başka bir fiziksel iş yaptığımız zaman, damarların genişlemesi sonucunda yüzümüz kızarır.

Bütün canlı türlerine hayat veren bu madde Allah'ın yaratışının açık delillerinden bir tanesidir. Allah bir ayetinde şöyle buyurmaktadır:

“İşte Rabbiniz olan Allah budur. O'ndan başka ilah yoktur. Herşeyin yaratıcısıdır, öyleyse O'na kulluk edin. O, herşeyin üstünde bir vekildir.” (Enam Suresi, 102)

Allah'a Yönelişin Sanat Dünyasındaki Yansımaları

Jim Carrey

Materyalist felsefenin yıkımdan başka bir şey kazandırmadığının anlaşılması üzerine maneviyata ve dine dönüş akımı hızlı bir şekilde dünyayı sarıyor. Liderler, sanatçılar, bilim adamları, sporcular, aydınlar her fırsatta Allah'ın ismini anarak, maneviyatın önemini ifade ediyorlar.

20. yüzyıl geride kaldı. Şu an 21. yüzyılda; yepyeni bir çağdayız. Geçtiğimiz yüzyılda materyalist felsefenin, -hangi isimle ortaya çıkarsa çıksın- yıkımdan başka bir şey getirmediğini gören insanlar artık Allah'a yöneliyor. Özellikle 20. yüzyılın son dönemlerinde başlayan bu dine ve maneviyata geri dönüş, hızlı bir akımla tüm dünyayı sardı. Allah'a inanan, dua eden, yaratılış delillerini gören, aile, devlet, millet, ahlak gibi kavramlara hak ettikleri gerçek değeri veren toplumlar oluşmaya başladı. (*Harun Yahya, Batı Dünyası Allah'a Yöneliyor*)

ALLAH'A YÖNELİŞ

Liderler, sanatçılar, bilim adamları, sporcular, yazarlar, aydınlar artık çalışmalarında, yaptıkları açıklamalarda Allah'ın ismini anarak, dine ve maneviyata yönelişin önemini ifade etmektedirler. Son yıllarda düzenlenen ödül törenlerinde sanatçıların büyük çoğunluğu Allah'a olan şükranlarını dile getirmekte, sporcular başarılarının Allah'ın bir lütfu olduğunu belirtmekte, birçok bilim adamı yaratılış

Ricky Martin

gerçeğini kabul etmektedir. Aynı şekilde 21. yüzyıl insanları da bu önemli gerçeğin bilincindedirler. Tüm bu gelişmeler 19. yüzyılda yaygın olarak benimsenen materyalist felsefenin, 21. yüzyılda yerini tekrar Allah inancına, doğruya, barışa, güzel olana bıraktığını göstermektedir.

Bu, Allah'ın insanlara vaadidir. Allah bir ayetinde şöyle buyurmaktadır: De ki: **"Hak geldi, batıl yok oldu. Hiç şüphesiz batıl yok olucudur."** (*İsra Suresi, 81*)

TEK ÇIKIŞ YOLU ALLAH'A YÖNELİŞ

Ünlü komedyen Jim Carrey bir röportajında sahip olduğu yetenek için Allah'a şükrettiğini açıkça dile getirmiştir.

Arnold Schwarzenegger, Mel Gibson, Sharon Stone, Jean-Claude Van Damme gibi birçok ünlü de yaşadıkları debdebe dolu hayatın geçiciliğini anlayıp, Allah inancına yönelen ünlülerdendir.

Sinema oyuncularının Allah'a yönelişlerindeki bu dikkat çekici artışın yanı sıra son yıllarda çevrilen Hollywood filmlerinde dini temaların işleniyor olması da bu açıdan önemlidir. Milyonlarca dolar masraf yapılarak, en son teknoloji kullanılarak çekilen "Armageddon", "End of Days" (Şeytanın Günü), "Resurrection" (Diriliş), "Devil's Advocate" (Şeytanın Avukatı) gibi filmlerde senaryolar Allah inancı, kıyamet günü, melek, şeytan, kader konuları üzerine kurulmuştur.

Müzik çevrelerinde de son yıllarda

sinema dünyasında yaşanan Allah inancına yönelişin örneklerini görmek mümkündür. Bunu anlamak için her yıl düzenlenen Müzik Ödülleri törenlerinden sadece birini takip etmek bile yeterlidir. Grammy, Brits, VH1, MTV Müzik Ödülleri gibi törenlerde ödül alan sanatçıların yüzde doksanı yaptıkları konuşmalarda ilk önce Allah'a teşekkür etmektedirler.

Örneğin ünlü genç şarkıcı Shakira, 2000 senesinde MTV'nin düzenlediği Müzik Ödülleri Töreni'nde ödülünü aldıktan sonra "bana bu hediyeyi verdiği için Allah'a teşekkür ederim" demiş, yine bir başka ünlü şarkıcı olan Lauryn Hill, 1999 senesinde düzenlenen Grammy Ödül Töreni'nde Allah'a olan inancını dile getirmiştir. Bunların yanı sıra ünlü şarkıcı Sinéad O'Connor, "Allah bana yardım etti, bana sesimi... verdi" diyerek, sahip olduğu yeteneğin Allah'ın bir nimeti olduğunu belirtmiştir. Dünyanın en ünlü gitaristlerinden biri olan Carlos Santana da bir ödül töreninde sanatçılara hitaben yaptığı konuşmasında müzik kabiliyetinin Allah'ın verdiği bir yetenek olduğunu milyonlarca insana hatırlatmıştır.

ALLAH'A YÖNELEN ÜNLÜLER-DEN ÇARPICI İFADELER

Batı'nın dünyaca tanınan ünlü sanatçılarından bazılarının, Allah'a olan inançlarıyla ilgili sözlerinden bir kısmı şöyledir:

Jennifer Aniston, sinema oyuncusu

Ünlü Amerikalı oyuncu inancını şu sözleriyle açıklıyor:

"... Allah'a inanıyorum. Bizim güçlü olduğumuzu ve tüm bunları da kendi kendimize yaptığımızı sanmıyorum..."

Kirk Douglas, sinema oyuncusu

Ünlü aktör Kirk Douglas 6 Ekim 1997 yılında yapılan bir röportajında geçirdiği rahatsızlığın kendisini Allah'a yönelttiğini belirtiyor: "Geçirdiğim felcin en önemli so-

nuçlarından biri Allah'a olan inancımı bir kez daha göstermiş olması. Felçten sonra fark ettim ki, konuşabilme mucizesini artık bir lütuf olarak görüyorum..."

Rene Russo, sinema oyuncusu

Ünlü Amerikalı aktris, Rene Russo, mankenlik yaparken dini araştırmış ve Allah'a olan inancını dile getirmiştir. İşte ünlü sinema oyuncusunun Allah'a yönelişinin delili olan sözlerden biridir: "Bu bir felsefe değil. Allah benimle birlikte..."

Sarah Jessica Parker, sinema oyuncusu

Amerika'nın ünlü bir dizisinde başrolde oynayan aktris Sarah Jessica Parker, "Allah'a şükretmediğim tek bir günüm bile geçmiyor" diyerek elde ettiği başarıyı Allah'ın bir nimeti olarak gördüğünü belirtmektedir.

Gwyneth Paltrow, sinema oyuncusu

Gwyneth Paltrow, kendisiyle Bounce adlı yeni filmi hakkında yapılan bir röportaj sırasında Allah'a olan bağlılığını, kadere olan inancıyla dile getirmiştir.

"Ben kadere inanırım ve herşeyin olması gerektiği gibi olduğuna inanırım. Hiçbir şey kaza sonucu olmaz."

Jennifer Aniston

Val Kilmer

Sarah j. Parker

Mel Gibson

Britney Spears

Sharon Stone

Gwyneth Paltrow

Brad Pitt

Brian

NSYNC

"Ahir zaman" pek çok insan için tanıdık bir kavram olmayabilir. Ahir zaman, "son dönem" anlamına gelir ve İslam kaynaklarına göre kıyamete yakın bir zamanda Kuran ahlakının, adaletin, bolluğun ve huzurun tüm dünya üzerinde hakim olacağı bir dönemi ifade eder.

ALTINÇAĞ ile MÜJDELENMEK

Ahir zamanda insanların huzur ve güven içinde yaşayabilmeleri için gereken her türlü şart mevcut olacaktır. Önceki dönemlerde yaşanan her türlü sıkıntının yerini bolluk, bereket ve adalet alacaktır. Ahlaksızlıkların, sahtekarlıkların ve dejenerasyonun her türlü ortadan kalkacaktır.

Peygamberimizin hadislerinde ahir zamanı açıklayan detaylı anlatımlar yer almaktadır. Onun ardından pek çok İslam büyüğü de ahir zaman hakkında çok önemli açıklamalar yapmışlardır. Bu anlatımlara bakıldığında ahir zamanın, dünyanın önce büyük bir bozulma ve karmaşa yaşadığı, ancak sonradan gerçek dinin yaşanmasıyla kurtuluşa kavuştuğu, çok bü-

yük bir bolluk ve bereketin yaşandığı, teknolojinin tüm nimetlerinin insanların hizmetine sunulduğu, bilimde, tıpta çok büyük ilerlemelerin kaydedildiği ve çok üstün bir sanat anlayışının yaşandığı bir dönem olduğu görülür.

Ahir zamanın ilk dönemlerinde, Allah'ı inkar eden birtakım felsefi sistemler nedeniyle dejenerasyon yaşanacaktır. İn-

sanlık yaratılış amacından uzaklaşacak, bunun sonucunda büyük bir manevi boşluk ve ahlaki bozulma yaşanacaktır. Büyük felaketler birbirini izleyecek, savaşlar, çatışmalar, acılar yaşanacak ve insanlık "Nasıl kurtuluruz?" sorusunun cevabını arayacaktır. Allah, ahir zamanın bu büyük karmaşası içindeki insanları kurtaracağını ve onları kutlu bir döneme ulaştıracağını müjdelemektedir. İşte ahir zamanın 2. dönemi olan bu kutlu dönem Altınçağ'dır.

ALTINÇAĞ'DA GÖRÜLMEMİŞ BİR BOLLUK OLACAKTIR

Altınçağ barış ve güvenliğin yansıması, ürünlerde ve mallarda çok büyük bolluk ve bereketin yaşandığı bir dönem olacaktır. Bu dönemde ihtiyacı olana istediğinden kat kat daha fazlası verilecek, en ufak bir sıkıntı, yokluk, açlık yaşanmayacaktır. İman eden, Allah yolunda hizmet eden kişilerin bu uğurda yaptıkları her türlü güzelliğin karşılığı hem dünyada, hem de ahirette eksiksiz olarak verilecektir. Hayatın her anında yaşanan bolluk ve bereket, İslam ahlakını yaşayan müminlere Allah'ın verdiği bir güzellik olacaktır. Her yaptıkları iş onlara büyük bir zenginlik olarak geri dönecektir. Allah, bir ayetinde Müslümanların Kendi rızası için mallarından infak ettiklerinde karşılık olarak bulacakları bereketi şu şekilde belirtir:

Mallarını Allah yolunda infak edenlerin örneği yedi başak bitiren, her bir başakta yüz tane bulunan bir tek tanenin örneği gibidir. Allah, dilediğine kat kat arttırır. Allah (ihsanı) bol olanıdır, bilendir. (Bakara Suresi, 261)

Bu dönemde ürünlerde ve mallarda o zamana kadar görülmemiş bir bolluk olacağı, bu ürünlerin sayılıp ölçülmeden her isteyene dağıtılacağı, Peygamberimizin pek çok hadis-i şerifinde de bildirilmektedir:

Benim ümmetim o devirde öyle bir refah bulacak ki, o güne dek onun mislini kesinlikle bulmamıştır. Yer yemişini (gıda ürünlerini) verecek ve insanlardan hiçbir şey saklamayacak (vermemelik etmeyecek) tir. Mal da o gün çok birikmiş olacaktır. (Sabih-i Müslim, 11/351)

HUZUR VE ADALET

Kuran ahlakının hakim olduğu bu dönemde toplumun her kesiminde gerçek anlamda adalet, huzur ve güven dolu bir ortam olacaktır. Yaşanan bu adalet dolu ortamın bir sonucu olarak insanlar hiçbir sahtekarlığa, kötülüğe, haram fiillere yanaşmayacaklardır. Çok büyük bir huzur ve güven sağlanacaktır. Altınçağ'da yaşanacak olan adalet dolu ortamdan hadislerde şu şekilde bahsedilmektedir:

"...Yeryüzü zulüm ve işkence ile dolduğu gibi onu doğruluk ve adaletle doldurur." (Kıyamet Alametleri, s.163)

"Adalet o kadar bol olacak ki, zorla alınan her mal sahibine geri verildiği gibi, bir insanın başkasına ait olup da, dışında kalmış birşey bile sahibine iade edilecektir... Yeryüzü emniyetle dolacak ve hatta birkaç kadın, yanlarında hiç erkek olmaksızın, rahatlıkla, hacca gidecektir." (El-Kavlul Muhtasar Fi Alama-til Mebdiiyy-il Muntazar, s.26)

AHİR ZAMANI DOĞRU DEĞERLENDİRMEK

Altınçağ, Peygamber Efendimizin müjdelediği gibi cennetin küçük bir modeli ve müjdesidir. Allah'ın müminlere bir lütfudur. Bolluğuyla, bereketiyle, insanlara sağlayacağı her türlü konforuyla ve huzur dolu ortamıyla her Müslümanın ulaşmak isteyeceği bu dönem,

hayatını Allah yoluna adayan inançlı kullar için dünya hayatında çok üstün bir mükafattır. Bu güzel dönemle müjdelenmek de kuşkusuz tüm Müslümanlar için çok büyük bir şereftir.

Bu durum şerefle birlikte sorumluluğu da birlikte getirmektedir. Madem devir ahir zamandır, o zaman her Müslümanın ahir zamanın olağanüstü şartlarında fikren mücadele edebilecek olgunluk ve kararlılıkta olması gerekir. İnsanların "Ben ne yapabilirim ki?" diye düşünmesi de yanlıştır. Unutulmalıdır ki, yeryüzündeki bozgunculuğun temeli dinsizliktir ve dinsizliğe karşı fikri mücadele yapmaya herkesin imkanı vardır. İnsanlara Allah'ın varlığını anlatmak, Allah korkusunu öğretmek, hesap gününde yaşanacakları hatırlatmak ve dünyada bulunuş amacımızı tebliğ etmek, bu acımasızlıkların son bulması için atılmış önemli adımlardır. Çünkü Kuran ahlakının emrettiği adalet, yardımlaşma, merhamet, sevgi, şefkat, fedakarlık, affedicilik gibi özellikler yeryüzüne hakim olursa, bunun sonucunda adaletli, barış dolu ve güvenli bir ortam doğaal olarak oluşacaktır. (Harun Yahya, Altınçağ)

Evreni ve içindeki tüm varlıkları incelemenin ve

Allah'ın yaratma sanatını keşfederek insanlığa açıklamanın yolu "bilim"dir. Din, bilimi Allah'ın yaratma sanatındaki detaylara ulaşmada bir yol olarak benimser ve bu nedenle bilimi teşvik eder.

Kuran Bilimi Teşvi

Allah Kuran'da insanları, göklerin, yerin, dağların, yıldızların, bitkilerin, tohumların, hayvanların, gece ile gündüzün meydana gelişinin, insanın kendi doğumunun, yağmurun ve yaratılmış daha birçok varlığın üzerinde düşünmeye ve bu varlıkları incelemeye çağırılmaktadır. Bunları inceleyen insan ise tüm varlıklarda Allah'ın yaratış sanatını görecektir, böylece kendisini ve tüm evreni yoktan yaratan Rabbimizi tanıyabilecektir.

EINSTEIN: DİNSİZ BİLİM TOPALDIR

Evreni ve içindeki tüm varlıkları incelemenin ve Allah'ın yaratış sanatını keşfederek insanlığa açıklamanın yolu "bilim"dir.

Dolayısıyla Kuran, bilimi Allah'ın yaratışındaki detaylara ulaşmada bir yol olarak benimser ve bu nedenle bilimi teşvik eder.

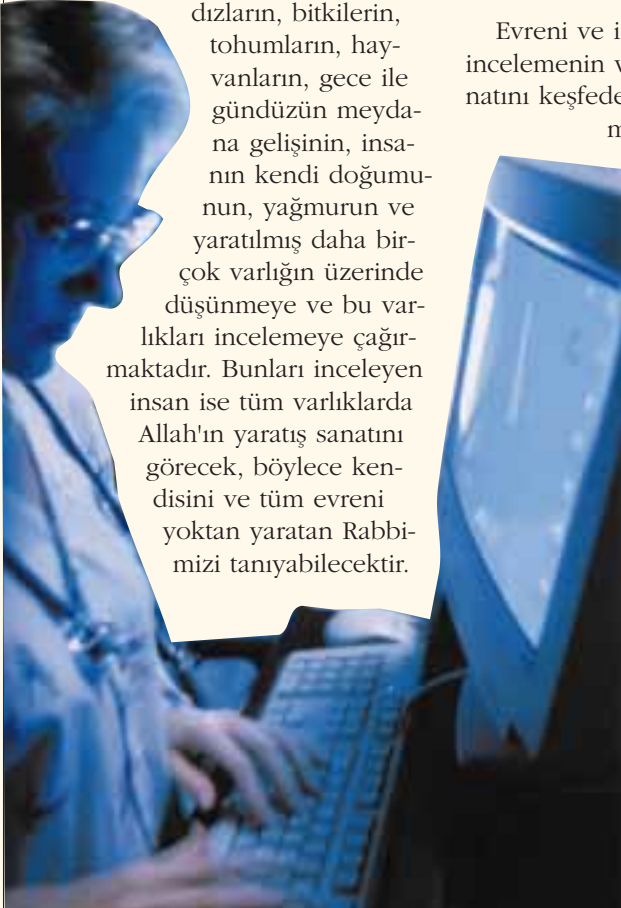
Kuran, bilimsel araştırmaları teşvik ettiği gibi, Kuran'ın bildirdiği gerçeklere göre yönlendirilen bilimsel araştırmalar da çok hızlı ve kesin sonuçlar getirir. Bu nedenle kuran, evrenin ve canlılığın nasıl var oldukları sorusuna en doğru ve en kesin cevabı

veren tek kaynaktır. Doğru bir noktadan başlanarak yapılan araştırmalar, evrenin ve canlılığın varoluşuna ait sırları en kısa sürede, en az emek ve enerji harcarak açığa çıkaracaktır. 20. yüzyılın en büyük bilim adamlarından biri olarak kabul edilen Albert Einstein'ın da söylediği gibi "dinsiz bilim topaldır", yani dinin yol göstermediği bilim ilerleme gösteremez, kesin sonuçlara ulaşması çok zaman alır ve hatta çoğu zaman sonuç alınması mümkün olmaz.

BİLİMİ YANLIŞ YÖNLENDİRENLER

Bu gerçeği göremeyen materyalist ideolojiye sahip bilim adamları tarafından yönlendirilen bilimin ise, özellikle son iki yüzyıldır, ne kadar vakit kaybettiği, bu yolda yapılan çalışmaların büyük bir kısmının heba olduğu ve harcanan trilyonlarca liranın nasıl boşa gittiği gözler önündedir.

İşte bu nedenle, insanların kesin olarak bilmeleri gereken bir gerçek vardır: Bilim ancak Allah'ın sonsuz

kudretini, evrendeki yaratılış delillerini araştırma amacını benimser ve bu amaç doğrultusunda çalışırsa doğru sonuçlara ulaşabilir. Rotası doğru çizilir ve doğru yönlendirilir-se bilimin gerçek amacına en kısa sürede ulaşması sağlanabilir. (Harun Yahya, Kuran Bilime Yol Gösterir)

İslam dini akıl ve vicdan dinidir. İnsan, aklı ile dinin bildirdiği gerçekleri görür ve vicdanını kullanarak gördüklerinden sonuç çıkarır. Örneğin akıl ve vicdan sahibi bir insan kendisine hiçbir bilgi verilme-se bile evrendeki herhangi bir varlığın özelliklerini incelediğinde bunların üstün bir Akıl, İlim ve Güç sahibinin eseri olduğunu bilir. Dünya-da yaşamın meydana gelebilmesi için gereken binlerce koşuldan sadece birkaçını görmesi bile, dünya-

nın insanların yaşayabilmeleri için özel olarak yaratılmış bir gezegen olduğunu anlaması için yeterlidir. Akıl ve vicdan sahibi bu insan, dünyanın tesadüfen oluştuğu gibi bir iddianın saçmalığını kolaylıkla anlar. Kuran'da bir ayette şu şekilde bahsedilir:

"Onlar, ayakta iken, otururken, yan yatarken Allah'ı zikrederler ve göklerin ve yerin yaratılışı konusunda düşünürler. (Ve derler ki:) "Rabbimiz, sen bunu boşuna yaratmadın. Sen pek yüce-sin, bizi ateşin azabından ko-ru." (Al-i İmran Suresi, 191)

ALLAH'IN BÜYÜKLÜĞÜNÜ KAVRAYABİLMENİN YOLU

Allah, Kuran'da insanları çevrelerindeki yaratılış delillerini düşünmeye ve incelemeye çağırır. Tüm evrende var olan sistemleri, canlı ve cansız varlıkları inceleyen, gördükleri üzerinde düşünen ve araştırarak her insan Allah'ın üstün aklını,

ilmini ve sonsuz gücünü tanımaya başlayacaktır. Allah'ın insanlara, üzerinde düşünülmesi gerektiğini bildirdiği konulardan bazıları Kuran'da şöyle bildirilmektedir:

"Üzerlerindeki göğe bakmıyorlar mı? Biz, onu nasıl bina ettik ve onu nasıl süsledik? Onun hiçbir çatlağı yok. Yeri de (nasıl) döşeyip-yaydık? Onda sarsılmaz dağlar bıraktık ve onda 'göz alıcı ve iç açıcı' her çiftten (nice bitkiler) bitirdik. (Bunlar,) 'İçten Allah'a yönelen' her kul için 'hikmetle bakan bir iç göz' ve bir zikirdir. Ve gökten mübarek (berekat ve rahmet yüklü) su indirdik; böylece onunla bahçeler ve biçilecek taneler bitirdik. Ve birbiri üstüne dizilmiş tomurcuk yüklü yüksek hurma ağaçları da." (Kaf Suresi, 6-10)

Allah, insanları, gökyüzü, yağmur, bitkiler, hayvanlar, doğum, coğrafi özellikler gibi konularda araştırma ve inceleme yapmaya çağırmaktadır. Tüm bu varlıkları incelemenin ve araştırmanın yolu ise bilimdir. Bilimsel araştırmalar sonucunda elde edilen bilgiler insanlara yaratılışın sırlarını, Allah'ın sonsuz ilmini, aklını ve gücünü tanıtır. Tarih boyunca insanlığa büyük hizmetler veren bilim adamlarının önemli bir bölümünün Allah'a inanan dindar kimseler olmasının nedeni de budur: Bilimin, Allah'ın kudretini takdir edebilmenin bir yolu olması...

k Eder

www.evreninyaratilisi.com

AĞAÇLARDAKİ MÜHENDİSLİK HARİKASI

SUYUN EN UÇTAKİ YAPRAĞA TAŞINMASI

Ağaçlar ihtiyaçları olan suyu topraktan alarak en uçtaki yapraklarına kadar dışardan hiçbir müdahale olmadan büyük bir başarı ile taşırlar. Bu mükemmel işlemin gerçekleşmesi için ağaçta çok detaylı bir sistem bulunmaktadır. Ağacın köklerinden gövdesine ve dallarına doğru uzanan ve "odunsu doku" olarak adlandırılan ince borulardan oluşan bir sistem, suyu taşır. Ancak suyun, ağaç içine yerleştirilen bu su borularından bir şekilde yukarıya doğru çekilmesi gerekmektedir. Bu işlem ise, fizik kurallarının kusursuz uyumu sayesinde gerçekleşir.

Her yaprakta karbondioksitin giriş suyun buharlaştığı küçük göze-

Ağaçlar ihtiyaçları olan suyu kökleri aracılığı ile topraktan alırlar.

Metrelerce uzunluktaki ağaçların en uç dallarındaki yapraklara kadar suyun nasıl ulaştığını, o yüksekliğe hiçbir pompa veya hidrofor sistemi olmadan nasıl çıktığını hiç düşünmüş müydünüz?

www.bitkidunyasi.net

nekler bulunur. Su molekülleri yapıları gereği birbirlerine yapışmaya eğilimlidirler ve su yapraktan buharlaşırken, yapraktaki su altta kalan suyu "çekerek". Bu şekilde topraktan ağacın dallarına kadar uzanan bir "yukarıya doğru çekme hareketi" oluşur. Su yaprağa ve sonra havaya doğru hareket ettikçe, odunsu dokuda bir gerilim meydana gelerek köklerden daha fazla su çekilir.

SUYUN TAŞINMASINDAKİ MUCİZEVİ SİSTEMLER

Tek bir gözenek, ağacın içinde bulunan suya sadece çok az bir çekme kuvveti uygulayabilir. Ancak ağacın tüm yapraklarının üzerinde bulunan çok sayıda gözenek biraraya geldiğinde, büyük bir

YAPRAKLAR SONBAHARDA NEDEN DÖKÜLÜR?

Sonbahar yaklaşp günler kısalmaya başladığında, yaprak hücreleri sonbaharın gelmek üzere olduğunu anlar. Bunun üzerine ilk olarak yaprağın büyüme hormonu, üreme oranını düşürmeye başlar. Bu işlemin ardından, yaprak sapının dala bağlandığı noktada yeni hücreler ürer. Bu hücreler, sanki biri kendilerine ne yapmaları gerektiğini bildirmiş gibi bu bağlantı noktasının üzerinde mantardan bir yatak oluştururlar. Bu noktaya "Apsis noktası" denir. Bu mantardan yatak, yaprağın dala olan bağlantısını oldukça zayıflatır.

Tam bu sırada, yaprak hücreleri bu sefer "etilen" olarak bilinen yeni bir hormon üretmeye başlarlar. Bu gaz biçimindeki hormon yaprağın dala bağlantısının zayıflatılması işlemini daha da hızlandırır. Bağlantının zayıflamasıyla yaprak en ufak bir esintide dahi daldan düşecek duruma gelir.

Hücrelerin görevi, yaprağın düşmesi ile tamamlanmaz. Bu defa hücreler, apsis noktasında, yaprağın kopmasından meydana gelen yaranın üzerini hemen bir mantar tabakası ile kaplar ve böylece yarayı tedavi ederler.

Her sonbahar yerde gördüğünüz yapraklar, burada kısaca anlatılan biyokimyasal olaylardan geçerek dökülürler.

Belki bugüne kadar varlığını hiç düşünmediğimiz bu ağacın hücreleri, ardı ardına gerçekleştirdikleri işlemlerle adeta akıl ve bilinç gösterisi yapmaktadırlar. Bir düşünelim:

❑ Ağacın hücreleri, sonbaharın gelmek üzere olduğunu nasıl anlayabilmektedir?

❑ Sonbaharın yaklaştığını anladığında hangi irade, akıl ve bilinçle yaprakları üzerinden atmak için hazırlık yapmaya başlamaktadır?

❑ Bu hücreler, büyüme hormonu, mantar, etilen gibi kompleks kimyasal maddeleri üretmeyi, bunların formüllerini, etkilerini, faydalarını nereden bilmektedirler?

❑ Aynı hücreler, ağacın yarısı olduğunu nasıl fark edip, bu yaranın mantarla tedavi olacağını nasıl bilmektedirler?

❑ Bunların dışında bu hücreler, aynı hormonları neden yazın veya ilkbaharda değil de, sadece sonbaharda üretmektedirler? Onlara bu emri veren, bu yolu gösteren kimdir?

Bilinç, akıl ve bilgi sahibi olmayan atomların birleşip, bu kadar kapsamlı ve organize bir olayı, yüz milyonlarca yıldır, dünyanın her köşesinde, trilyonlarca ağacın, hiçbir zaman aksatmadan ve şaşırmadan sürdürmeleri kesinlikle imkansızdır.

Tüm ağacın hücrelerine yaptıkları işleri ilham eden, onlara emriyle istediklerini yaptıran elbette ki sonsuz kudret, akıl ve bilgi sahibi olan Rabbimiz Allah'tır.

ağacın bir gün içinde 400 litreden fazla su çekebilecek bir güç oluştururlar. Bu tasarımın en muhteşem özelliklerinden biri ise, ağacın bu hidrolik taşıma sisteminin çalışması için bir çaba harcamamasıdır. Daha kuru olan hava, suyu ağacın daha güçlü bir biçimde dışarı çeker. Buharlaşma suyu yukarıya doğru çekerken, su moleküllerinin birbirlerini çekmeleri nedeniyle biraz direnç meydana gelir ve su lastik bir bant gibi esner. Bu işlemin sonucunda su kolonunda bir boşluk oluşur ve bir hava kabarcığı şeklini alır. Hava kabarcığının oluşturduğu boşluk giderilmeden, ağacın köklerinden yukarıya su çekilemez.

Buna karşın, ağaçlar su kolonlarının bu tür hareket etmesini önleyecek bir uyuma sahiptirler. Suyun gözenekleri terk ederken oluşturduğu gerilim belirli bir seviyeyi aşarsa, bazı yaprakların üzerinde bulunan delikler hemen kapanır ve buharlaşmanın çekim etkisini azaltırlar. Böylece hava kabarcığı oluşması engellenir ve dolayısıyla ağacın dallarının ve yapraklarının susuz kalması ve ağacın ölmesinin önüne geçilmiş olur.

BU KARMAŞIK SİSTEM TESADÜFEN OLUŞAMAZ

Her gün defalarca önlerinden geçip gittiğimiz ağaçlarda böylesine mükemmel bir sistem yer almaktadır. Dahası, burada anlatılanlar, ağaçların sahip olduğu kusursuz tasarımın sadece küçük bir parçasıdır. Sadece suyun ağacın her noktasına ulaşması için, ağaçların yapısında fizik kuralları ve mühendislik bilgileri birarada kullanılmış ve kusursuz bir denge ve tasarım oluşmuştur.

Evrimsel, tüm bu kusursuzluğun tesadüfen geliştiğini iddia ederler. Evrimcilere göre tesadüfler önce su moleküllerinin birbirini çekmesi, buharlaşma, gerilim vs. gibi fizik kurallarını ağaçlarda kullanmışlardır. Sonra bir mühendis gibi düşünmüşler ve ağaçların içine su borularını döşeyerek, böyle mühendislik harikası bir sistem meydana getirmişlerdir.

Elbette ki bu açıklama tamamen bir kandırmacadan ibarettir. Yeryüzünde var olan binlerce tür bitkideki karmaşık sistemlerin yaratıcısı göklerin, yerin ve ikisi arasında bulunan her şeyin Rabbi olan Yüce Allah'tır. Ağaçlardaki bu mükemmel sistem, Alemlerin Rabbi olan Yüce Allah'ın varlığının ve büyüklüğünün sonsuz sayıdaki delillerinden yalnızca biridir. (Harun Yahya, Tobum Mucizesi)

Penguenlerin benzersiz sabrı

Birçok canlı yumurtalarını ve yavrularını koruyabilmek için büyük zahmetlere katlanır; onları gizler, kırılmamaları için özenle bir yere yerleştirir, onları ısıtır veya aşırı sıcaktan korur, tehlike anında bütün yumurtalarını başka bir yere götürür, haftalarca başında nöbet bekler, hatta ağzında taşır... Birçok kuş, balık ve sürüngende bu gibi fedakar ve şefkatli davranışları görmek mümkündür.

Yumurtalarını koruma konusunda büyük bir azim, görülmemiş bir sabır ve şaşırtacak derecede dayanıklılık gösteren bir canlı türünde imparator penguenleridir. Antarktika'nın zorlu koşullarında yaşayan İmparator penguenleri, Mart ve Nisan aylarında (bu Antarktika'da kışın başlangıcı demektir) üremek ve yavrularını yetiştirebilmek için uygun olan bölgelere birkaç kilometrelik bir yolculuk yaparlar. 25.000 kadar penguen burada biraraya gelir ve çiftleşirler. Mayıs veya Haziran ayında dişi penguen bir yumurta yumurtlar. Çift yumurtaları için yuva yapamaz, çünkü çevrelerinde kardan ve buzdan başka hiçbir şey bulunmamaktadır. Yumurtalarını buzun üzerine de bırakamazlar, çünkü yumurta soğuğa dayanamamış olarak hemen donar. Bu nedenle imparator penguenleri yumurtalarını ayaklarının üzerinde taşırlar. Yumurtladıktan sonraki birkaç saat içinde, erkek dişinin yanına gelir ve her ikisi göğüs göğüse gelecek şekilde

kilde dururlar. Böylece erkek dişiden yumurtayı devralır. Erkek önce ayak parmaklarını yumurtanın altına sokar ve sonra parmaklarını kaldırarak yumurtayı ayağının üzerine yuvarlar. Bu zorlu işlemin ardından, yumuşak tüyleri ile yumurtanın üzerini örter.

Yumurta üretmek dişi penguenin vücudundaki besin deposunun tamamına yakınına tüketmiştir. Bu kaybını telafi etmek için hemen yiyecek bulmaya denize geri dönmelidir. Bu yüzden kuluçkaya erkek penguen yatar.

Ancak bu, diğer kuşlarınkinden çok daha zorlu ve sabır gerektiren bir kuluçka dönemidir. Penguenler yumurtalarını bir an bile ayaklarının üzerinden indiremezler. Bu nedenle sadece ayaklarını sürükleyerek birkaç metre ilerleyebilirler. Küçük kuyruklarını üçüncü ayak gibi kullanır ve topuklarının üzerinde durarak dinlenirler, bu esnada ayak parmaklarını yukarı doğru dikerler ki değerli yumurtaları buza değip donmasın. Penguenin tüyleriyle örtüğü ayakları dışarıdan 80 derece daha sıcaktır ve bu sayede yumurtası dondurucu soğuğu kesinlikle hissetmez.

ZOR KUTUP KOŞULLARI

Kış ilerledikçe çok şiddetli tipiller başlar, rüzgar saatte 120-160 km hızla eser. Bu öldürücü kış şartlarında erkek penguenler aylarca hiçbir şey yemeden ve neredeyse hiç kıpırdamadan yavruları için benzersiz

Baba penguenler kuluçka döneminde ayak parmaklarını yukarı doğru dikerler. Bu yumurtaların ya da yavrularının buza değip donmasını engellemek içindir.

bir fedakarlıkta bulunurlar. Bu zor koşullarda donmaktan kurtulmak için önemli bir dayanışma örneği göstererek birbirlerine daha da yaklaşırlar. Aralarına soğuk girmesini engellemek için gagalarını göğüslerine yapıştırırlar, böylece enseleri dümdüz olur ve birbirine yapışan penguenler arada hiç boşluk kalmayacak şekilde tüyden bir tavan oluştururlar. Çemberin dışında kalanlar Kuzey Kutbunun bütün sertliğini göğüslemek zorundadırlar. Ancak bu çok uzun sürmez, çünkü sürekli olarak yer değiştirirler ve dönüşümlü olarak çemberin dışına geçerler. Hiçbiri çemberin dış kısmına geçme konusunda çekimser davranmaz. Binlerce penguenin aralarında hiçbir çatışma çıkmadan, aylarca, olabilecek en zor koşullarda bile birlikte yaşamaları ve dayanışma içinde olmaları son derece ilginçtir. Bilinç ve akıl sahibi insanla-

rın bile menfaatleriyle çatışabilecek böyle bir ortamda penguenlerin bu kadar uyumlu, ince düşünceli ve fedakar tavırlar göstermeleri çok ender karşılaşılabilecek bir durumdur.

Son derece çetin geçen bu 60 günün sonunda yumurtalar çatlar. 60 gündür, tek bir şey yemeden soğuğa karşı direnen erkek penguenler, yumurtalar çatladıktan sonra bile kendilerini değil yavrularını düşünürler. Yeni doğan yavrunun besine ihtiyacı vardır. Erkek penguen yutağından az da olsa süt salgılar ve bunu yavrusuna içirir. İşte tam bu kritik günlerde dişiler görünür. Dişiler döndüklerinde seslenmeye başlarlar ve erkekler de onlara karşılık verir. Eşler birbirlerini çiftleşme sırasında öğrendikleri seslerinden tanırlar. 3 ay boyunca ayrı kalmalarına rağmen bu sesi hemen tanıyabilmeleri de Allah'ın onlara verdiği özel bir yetenektir. (Harun Yahya, Hayvanlar Alemi)

Dişinin kursağı tamamen avladığı yiyeceklerle doludur. Bu depoladığı yiyecekleri yavrusunun önüne boşaltır ve yavru ilk gerçek yemeğini yer. Dişinin geri dönmesiyle erkeğin bir an önce yavruyu terk ederek kendi işine döneceği düşünülebilir. Ancak böyle olmaz, erkek 10 gün kadar daha yavruya bakar. Onu ayağının üzerinde korumaya devam eder. Sonrasında ise, yaklaşık 4 aylık açlık döneminden sonraki ilk yemeğini yemek üzere denize döner.

Dişi ve erkek penguenlerin büyük bir dayanışma ve iş bölümü içinde yumurtalarını ve yavrularını, ölümü ve en zor koşulları göze alarak korumalarını, her ne pahasına olursa olsun yavrularını bir an bile yalnız bırakmamalarını onlara Allah ilham etmektedir. Her canlıyı yoktan var eden, denetleyen, her an gözleyen ve her canlıya davranışını emreden, yerlerin, göklerin ve ikisi arasındakilerin Rabbi olan Allah'tır. Allah Kuran'da bu gerçeği şöyle haber vermektedir:

"Ben gerçekten, benim de Rabbim, sizin de Rabbiniz olan Allah'a tevekkül ettim. O'nun, al-

nından yakalayıp-denetlemediği hiçbir canlı yoktur. Muhakkak benim Rabbim, dosdoğru bir yol

üzerinedir (dosdoğru yolda olanı korumaktadır.)" (Hud Suresi, 56)

www.hayvanlaralemi.net

Allah, yaratılış mucizeleri konusunda düşünmeyi emreder

Kuran'da yaratılış mucizeleri

www.kuranmucizeleri.com

İnsanlar Allah'ın varlığını, kudretini ve bazı sıfatlarını, yaratmış olduğu varlıklara bakarak anlarlar. Her resmin kendi ressamını tanıtmaması gibi, canlı ve cansız varlıklar da kendilerini yaratmış olan Allah'ı bize tanıtır. İnsanın da bunlar üzerinde düşünmesi ve yaratılış delillerine tanık olması gerekir. Nitekim Allah Kuran'da, deve, sivrisinek, arı, örümcek gibi çeşitli hayvanları, bitkileri, ağaçları, dağları, yerleri, gökleri birer iman hakikati, yani yaratılış mucizesi olarak örnek vermiştir.

Kuran'da iman hakikatlerine dikkat çekilen ayetlerden bazıları şöyledir:

"Bakmıyorlar mı o deveye; na-

sıl yaratıldı? Göğe, nasıl yükseltildi? Dağlara; nasıl oturtulup-kuruldu? Yere; nasıl yayılıp-döşendi?" (Gâşîye Suresi, 17-20)

"Şüphesiz Allah, bir sivrisineği de, ondan üstün olanı da, örnek vermekten çekinmez. Böylece iman edenler, kuşkusuz bunun Rableri'nden gelen bir gerçek olduğunu bilirler; inkâr edenler ise, "Allah, bu örneklerle neyi amaçlamış?" derler. Bununla birçoğunu saptırır, birçoğunu da hidayete erdirir. Ancak O, fasıklardan başkasını saptırmaz." (Bakara Suresi, 26)

"Güneşi bir aydınlık, ayı bir nur kılan ve yılların sayısını ve hesabı bilmeniz için ona durak-

lar tesbit eden O'dur. Allah, bunları ancak hak ile yaratmıştır. O, bilen bir topluluk için ayetleri böyle birer birer açıklamaktadır. Gerçekten, gece ile gündüzün ardarda gelişinde ve Allah'ın göklerde ve yerde yarattığı şeylerde korkup-sakınan bir topluluk için elbette ayetler vardır." (Yunus Suresi, 5-6)

Ayetlerde dikkat çekilen iman hakikatleri, konuları vicdanıyla düşünen her insan için, kişiyi Allah'ın varlığını kavramaya ve Rabbimize yakınlaşmaya götüren çok önemli vesilelerdir.

İman hakikatleri elbette ki sadece bu ayetlerdeki örneklerle sınırlı değildir. Çevremizde gördüğümüz

-veya göremediğimiz- birçok varlık, vicdaniyla ve aklıyla bakan her insan için bir iman hakikati olma özelliği taşır. Örneğin bahçede yürüyen karınca, masada duran çiçek, sokaktaki veya evimizdeki kedi, köpek ya da kuş, vücudumuz, göklerdeki ve yerdeki kusursuz düzen, yağmurun yağması, çevremizi sarıp bizi uzaydan gelen zararlı ışınlardan ve maddelerden koruyan atmosfer ile bunlar gibi daha niceleri Allah'ı tanımak isteyen her insan için birer iman hakikatidir. Dev bir yıldızın hayatı, büyük bir iman delili olabileceği gibi vücudumuzun herhangi bir organı da imana yönelten bir hakikat olabilir.

Hayatı boyunca etrafında gördüğü veya duyduğu herşeyde Allah'ın ayetlerini fark edip bunlar üzerinde düşünmek mümin için büyük bir sorumluluktur. Vicdan sahibi her insan bunun bilincindedir. Allah'ın yarattığı milyonlarca canlının, kusursuzca yayıp döşediği yeryüzü ve uçsuz bucaksız göklerin arasında yaşarken, bunları düşünmez, gaflet içinde hayatını sürdürürse bu davranışının hesabını veremeyeceğini bilir.

İMAN HAKİKATLERİNİN ÖNEMİNE KURAN'DA DİKKAT ÇEKİLİR

Kuran'da, insanı Allah'ın yarattığı, insanın varoluş gayesinin Rabbimize ibadet ve kulluk etmek olduğu, ölümden sonra kişiyi sonsuza kadar sürecek ahiret hayatının beklediği açıkça bildirilir. İnsan, bu gerçeklere şahitlik eden "deliller" üzerinde de derin düşünmeye çağrılır. Kuran'da Allah'ın varlığının, birliğinin ve sıfatlarının kesin delilleri olan olaylar ve varlıklar ise, "ayet" olarak isimlendirilirler. Allah'ın ayetleri Kuran'da yazılı olduğu gibi dış dünyada ve insanın kendi nefsinde de vardır.

Allah'ın varlığını ve sonsuz kud-

retini gözler önüne seren deliller sadece Kuran'da değil, yaşadığımız her ortamda bulunmaktadır. İster dala konan bir kuş, ister bahçede gördüğümüz bir çiçek, isterse de gökyüzündeki bir yıldız olsun, yaşadığımız sürece karşımıza çıkan herşey Rabbimizin manen "okumamız" için bize gönderdiği birer mesaj özelliği taşımaktadır. Bu açıdan baktığımızda tek bir çiçek dahi bir mektuptur. Onu okuyabilene, Yaratıcımızın mesajını getirmiştir. (Harun Yahya, Kuran Mucizeleri)

Öte yandan, bazı iman hakikatleri de insanlara Kuran'ın hak Kitap olduğunu ispatlayıcı niteliktedir. Çünkü; evrenin yoktan varoluşu ve genişlemesi, göklerle yerin birbirin-

"Rabbin bal arısına vahyetti: Dağlarda, ağaçlarda ve onların kurdukları çardaklarda kendine evler edin.

Sonra meyvelerin tümünden ye,

böylece Rabbinin sana

kolaylaştırdığı yollarda yürü-uçuver.

Onların karınlarından türlü renklerde şerbetler çıkar, onda insanlar için bir şifa vardır. Şüphesiz düşünen bir topluluk için gerçekten bunda bir ayet vardır."

(Nahl Suresi, 68-69)

den ayrılması, gök cisimlerinin yörüngeleri, Dünya'nın yuvarlak olması, gökyüzünün korunmuş bir tavan görevi görmesi, atmosferin katmanları, yağmurun oluşumu, aşılavıcı rüzgarlar, denizlerin birbirine karışmaması gibi, Kuran'da mucizevi biçimde 1400 yıl önce tarif edilen birçok iman hakikati, ancak son yüzyılın bilimi sayesinde birer birer anlaşılmıştır. Bu gibi konularda, Kuran'ın vahyedildiği dönemde hiçbir insan tarafından bilinmeyen bilgilerin Kuran ayetlerinde açıklanmış olması, Kuran'ın Allah sözü olduğunu insanlığa bir kez daha açıkça gösteren önemli gerçeklerdendir.

YARATILIŞ HAKİKATLERİNDE DERİNLEŞMEK

Vicdan sahibi insan çevresindeki herşeyin bir iman delili olduğunu bilir. Denizdeki avını yakalamak üzere suya doğru süzülen bir martının, toprak üzerinde yürüyen küçük bir karıncanın, her sene kilolarca meyve veren bir elma ağacının, tonlarca ağırlığına rağmen gökyüzünde duran bulutların, kısacası gözünü çevirdiği yerde gördüğü herşeyin, Allah'ın varlığının delilleri olduğunun farkındadır.

Kuran ayetlerinde, iman hakikatlerinin derinlemesine görülüp anlaşılabilmesi için iki önemli özellikten daha bahsedilmektedir: Düşünmek ve bilgi sahibi olmak...

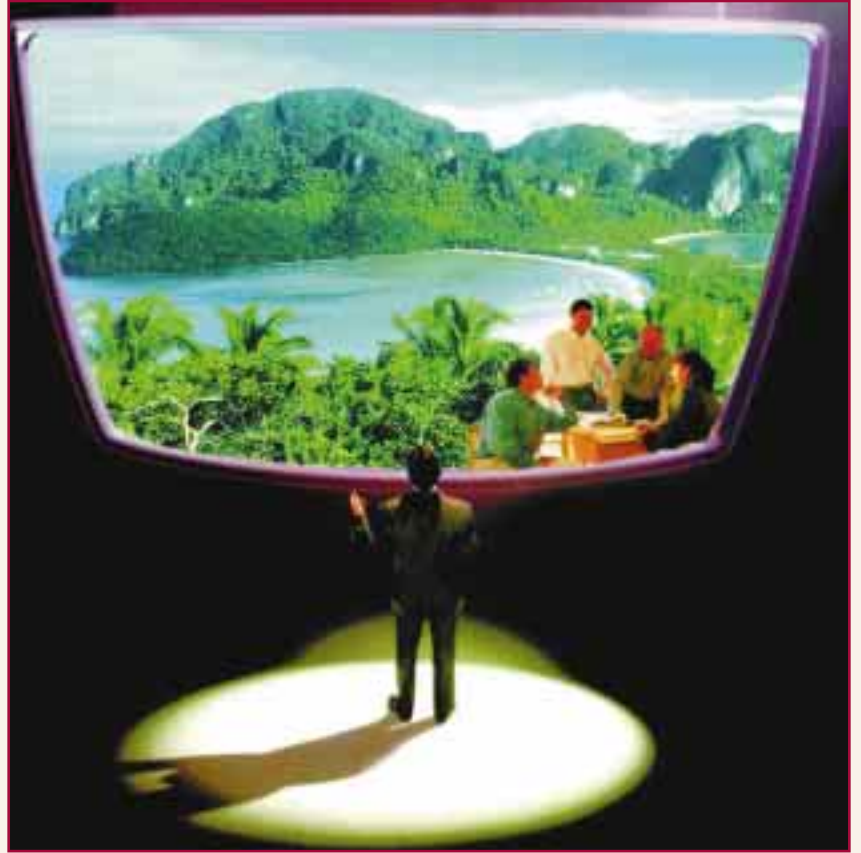
Allah, Kuran'daki birçok ayetinde bildirdiği gibi yarattığı şeyler üzerinde düşünmemizi ve bunlardan öğüt ve ibret almamızı ister. Nitekim çevremizdeki canlı cansız tüm varlıklar da bizim Allah'ın sonsuz yaratma gücünü, sanatını, ilmini derin derin tefekkür etmemiz için yaratılmışlardır. Kuran'da belirtildiği gibi bunların tümü bir amaç üzerine yaratılmıştır. Bunları önemsemekten geçmek ve düşünmemek, Allah'ın ayetlerinden yüz çevirmek anlamına gelir ki, mümin böyle bir tavırdan şiddetle kaçınır.

Allah iman hakikatlerinin düşünnen insanlar için bir anlamı olduğunu belirtmiştir. Ancak burada düşünmekten kastedilen bazı insanların sandığı gibi "Allah ne kadar güzel yaratmış" veya "ne kadar muhteşem bir canlı" gibi sadece sözde kalan ezberlenmiş tepkilerden ibaret değildir. Yapılması gereken uzun uzun, derin ve kapsamlı bir şekilde Allah'ın yarattıkları hakkında düşünmek, yaratılıştaki hikmet ve incelikleri tespit etmek, böylelikle Allah'ın sonsuz ilmine, kudretine ve sanatına şahit olarak Rabbimizi tanımaktır.

"Sana Ruhtan S

"Sana Ruh'tan sorarlar; De ki: "Ruh, Rabbimin emrindendir, size ilimden yalnızca az bir şey verilmiştir." (İsra Suresi, 85)

Madde dışında hiçbir varlığın mevcudiyetini kabul etmeyen materyalist felsefenin hiçbir açıklama getiremediği konulardan biri insan ruhudur. İnsan, diğer canlılardan farklı olarak düşünen, anlayan, idrak eden, sevinen, heyecanlanan, karar veren, muhakeme ve yargı yeteneği olan, estetik zevkine sahip, tasarım yapabilen bir varlıktır. Ancak insanı atom yığını olarak gören materyalistler, bu özelliklerin kaynağının ne olduğunu hiçbir zaman açıklayamazlar. Çünkü düşünen, akleden ve kavrama yeteneğine sahip olan varlığın, şuursuz ve cansız atomlar olamayacağı açıktır. İnsana tüm bu özelliklerini kazandıran, onu diğer canlılardan farklı kılan, Allah'ın ona Kendisinden üfle-diği Ruh'tur.

NASIL GÖRÜYORUZ?

Yaşadığımız dünya ile ilgili tüm bilgilerimiz bize beş duyumuz aracılığı ile ulaşır. Gözümüzün gördüğü, elimizin dokunduğu, burnumuzun kokladığı, dilimizin tattığı, kulağımızın duyduğu bir dünyayı tanırız. Doğumumuzdan itibaren bu duylara bağlı olduğumuz için "dış dünya"nın, duyumlarımızın bize tanıttığından farklı olabileceğini hiç düşünmemişizdir.

Görme çok aşamalı bir biçimde gerçekleşir. Görme sırasında, herhangi bir cisimden gelen ışık demetleri (fotonlar), gözün önündeki lensin içinden kırılarak geçer ve gö-

zün arka tarafındaki retinaya ters olarak düşerler. Buradaki hücreler tarafından elektrik sinyaline dönüştürülen görme uyarıları, sinirler aracılığı ile, beynin arka kısmındaki görme merkezi adı verilen küçük bir bölgeye ulaşırlar. Bu elektrik sinyali bir dizi işlemten sonra beyindeki bu merkezde görüntü olarak algılanır. Yani görme olayı, gerçekte beynin arkasındaki küçük, ışığın hiçbir şekilde giremediği, kapkaranlık bir bölgede yaşanır.

Şimdi genelde herkesçe bilinen bu bilgi üzerinde bir kez daha dikkatlice düşünelim: Biz, "görüyorum" derken, aslında gözümüze gelen uyarıların elektrik sinyaline dö-

Orarlar..."

nüsherek beynimizde oluşturduğu "etkiyi" görürüz. Yani "görüyorum" derken, aslında beynimizdeki elektrik sinyallerini seyrediyoruz.

Hayatımız boyunca gördüğümüz her görüntü bir kaç cm³'lük görme merkezinde oluşur. Okuduğunuz bu satırlar da, ufka baktığınızda gördüğünüz uçsuz bucaksız manzara da, bu küçük yerde meydana gelmektedir. Bu arada gözden kaçırılmaması gereken bir nokta daha vardır. Kafatası ışığı içeri geçirmez, yani beynin içi kapkaranlıktır. Dolayısıyla beynin ışığın kendisiyle muhatap olması asla mümkün değildir.

GERÇEK MUTLAK VARLIK ALLAH'TIR

Günümüzde bilimsel gelişmeler göstermektedir ki maddesel dünyaya ulaşmamız imkansızdır. Muhatap olduğumuz tüm nesneler, gerçekte görme, işitme, dokunma gibi algıların toplamından ibarettir. Algı merkezlerindeki bilgileri değerlendiren beynimiz, yaşamımız boyunca maddenin bizim dışımızdaki "aslı" ile değil, beynimizdeki kopyaları ile muhatap olur. Biz ise bu kopyaları dışımızdaki gerçek madde zannederek yanılırız.

Elinizdeki dergi, içinde oturduğunuz oda, kısaca önünüzdeki bütün görüntüler gerçekte beyninizin içinde görülmektedir. Peki bu görüntüleri beyninizin içinde gören

kimdir? Beyninizin içinde, bir göze ihtiyaç duymadan bu derginin görüntüsünü gören, gördüklerini anlayan, okuduklarından etkilenen, bunlar üzerinde düşünen kimdir? Beyne ulaşan elektrik sinyallerini bir kulağa ihtiyaç duymadan, bir dostunun sesi veya en sevdiği şarkı olarak dinleyen, dinlediklerinden zevk alan kimdir? Bu algıladıkları ile düşünen, sevinen, üzülen, heyecanlanan varlık, protein ve yağlardan oluşan beynin kendisi olabilir mi? Bu sorular üzerinde düşünen bir insan şuurlu olarak gören, işiten ve hissedilen varlığın madde ötesinde bir varlık olduğunu hemen görecektir.

İşte bu varlık "ruh"tur.

"Maddesel dünya" dediğimiz algılar bütünü, işte bu ruh tarafından seyredilen bir hayaldir. Ve biz bu hayalin, beynimiz dışında maddesel bir karşılığı var mı asla bilemeyiz. Çünkü duyularımız aracılığı ile hiçbir zaman beynimizin dışındaki dünyaya ulaşamayız. Nasıl rüyalarımızda maddesel karşılığı olmayan olay ve nesneleri gerçekmiş gibi görüyorsak, bu dünya hayatına ait görüntüleri de maddesel karşılıkları olmadan, beynimizde oluşan görüntüler olarak görüyor olabiliriz.

Sonuç olarak bizim madde olarak algıladığımız her şey, ruhumuzun gördüğü algılardan ibarettir. Bu satırları yazan ve okuyan akıllı varlıklar, birer atom ve molekül yığının -ve bunların arasındaki kimyasal reaksiyonlar- değil, birer "ruh"tur.

Tüm bu gerçekler, bizi çok önemli bir soruyla daha karşı karşıya getirir: Madem maddesel dünya olarak tanıdığımız şey gerçekte ruhumuzun gördüğü algılardan iba-

rettir, o halde bu algıların kaynağı nedir?...

Bu soruya cevap verirken dikkat edilmesi gereken gerçek şudur; maddenin kendi başına bağımsız bir varlığı yoktur. Madde bir algı olduğuna göre, "yapay" bir şeydir. Bu algının bir başka güç tarafından yapılması, daha açık bir ifadeyle yaratılması gerekir. Hem de sürekli olarak yaratılması gerekir. Bu, bir televizyon ekranında görüntünün devam edebilmesi için, yayının da sürekli devam etmesi gibidir.

Peki bizim ruhumuza yıldızları, dünyayı, bitkileri, insanları, bedenimizi ve gördüğümüz diğer her şeyi sürekli olarak seyrettiren kimdir?

Çok açıktır ki, içinde yaşadığımız tüm maddesel evreni, yani algılar bütünü yaratan ve sürekli yaratmaya devam eden üstün bir Yaratıcı vardır. Bu Yaratıcı sonsuz bir güç ve bilgi sahibidir.

O Yaratıcı Alemlerin Rabbi olan Yüce Allah'tır. (Harun Yahya, Gerçeği Bilmek)

www.maddeninardindakisir.com

Sonuca ulaştır

**Hırsla dünyaya
yönelen insanın
göz önünde
bulundurması
gereken çok
önemli bir
gerçek vardır:
Kişi Allah'a iman
etmediği sürece
dünyada neye
sahip olursa
olsun asla gerçek
huzuru
bulamayacaktır.**

insan, bilinci yerine geldiği andan itibaren sürekli birşeyler talep etmeye başlar. Öyle ki art arda gelen bu istekler bitip tükenmek bilmez. İnsanın nefsi her an isteme halindedir ve bu isteklerinde de sınır tanımaz. Ama tüm bu sınırsız isteklerine rağmen elindeki imkanlar kısıtlıdır. İsteddiği herşeye sahip olması mümkün değildir. Ayrıca istediği herşeye sahip olabildiğini farz etsek bile değişen bir durum yoktur. Çünkü dünyanın en zengin insanı da olsa bu zenginlik geçicidir. En fazla yaşayabileceği süre ortalama 70-80 senedir ve bu sürenin sonunda ölümüyle birlikte sahip olduğu herşey elinden gidecektir.

İNSANIN TATMİNSİZLİK DUYGUSU

Sınır tanımayan insan, Allah'tan bir karşılık olarak, bir türlü çare bu-

lunamayan bir "tatminsizlik" duygusu içinde yaşar ve yaşamının her anında farklı farklı isteklere kapılır. Bu isteklerini elde etmek için de büyük bir hırsla çalışıp didinir; hatta bunlar için olmadık şeyleri göze alır. Çevresinde bulunan insanları hatta ailesini, yakınlarını kırmayı bile göze alabilir. İsteddiği şeyi elde ettiği an o "sihir" bozulur. Çok arzula-dığı şey her ne olursa olsun önemi yitirir. Sanki onu elde etmek için günlerce, aylarca, yıllarca kendisi uğraşmamıştır. Elde ettiğiyle tatmin olmayan nefis hemen başka bir is-

teğin peşine düşer, bu sefer hırsla onun peşinden koşmaya başlar; ta ki onu elde edene kadar...

İnkarcı insanın dünya hayatında mala, mülke kısaca çevresinde gördüğü şeyleri elde etmeye karşı duyduğu bu hırs ölünceye kadar hiç durmaksızın devam eder. Hiçbir zaman elindekilerle yetinip mutlu olamaz. Çünkü istediği şeyleri Allah'ı razı etmek için değil, sadece bencil tutkularını razı etmek için istiyordur. Ve sahip olduğu herşey onun kibirini, Allah'a karşı büyüklenmesini artırmaktadır. Elbette Allah

mayan bir hırs

dünya hayatında bu derece azgınlaşıp nefsinin peşi sıra sürüklenenlerin huzurlu bir ruh haline sahip olmalarına izin vermez.

Yaşadığımız dünyada insan gözünü hangi yöne çevirse güzelliklerle karşılaşır. Gördüğü şeyleri büyük beğeniyle izler. Kusursuz tasarımdaki insan vücudu, milyonlarca çeşit bitki, tonlarca ağırlıktaki bulutların yer aldığı uçsuz bucaksız gökyüzü ve daha pek çok şey ruha zevk verecek estetik bir görünümle yaratılmıştır. Gördüğü şeyler dışında diğer duyularıyla algıladığı pek çok detay da insana zevk verir. Güzel bir koku veya tat, ya da güzel ritimli bir müzik gibi...

ASIL KALICI OLAN...

Dalından sarkan bir meyve, güzel kokusu ve tadıyla herkesin hoşuna gider. Yine aynı şekilde bir çiçeğin farklı tonlardan oluşan renkleri, üzerindeki desenleri son derece zevk vericidir. Veya güzel bir insan yüzü herkes tarafından beğeni toplar. Ya da güzel bir ev, son model bir araba dünyada talep gören metallerdir. İnsan, yaşamını sürdürürken bunlar gibi daha birçok şeyi beğenip, onları elde etmek ister. Fakat bütün bu sayılanlara bir süre

geçtikten sonra dönüp baktığında büyük bir şaşkınlığa düşer. Bu güzellikler anlamlarını yitirmiş, hatta artık görmek bile istemediği bir hale dönüşmüştür.

Örneğin meyve dalından koparıldıktan kısa bir süre sonra yavaş yavaş kararmaya başlar, sonra o güzel kokusunu kaybeder. Ardından da çürür ve kötü bir koku yaymaya başlar. İnsan canlı renkleri ve hoş kokusuyla kendisini cezbeden çiçekleri alıp evine getirir bir vazoya koyar; aradan bir gün geçmeden çiçeklerin renkleri solar, canlılıkları ve dirilikleri kaybolur. 2-3 gün sonra ise hepsi tamamen kararır ve çürür. (Harun Yahya, *Dünya Hayatının Gerçeği*)

Başka bir örnek olarak dünyanın en güzel yüzüne sahip insanı 60 yıl sonra gören bir kişiyi verebiliriz. Elbette ki bu kişiyi tanımak bile son derece zor olacaktır. O güzel insan yaşlanmış, yüzü kırışıklıklar içinde kalmış, saçları bembeyaz olmuştur. Kısaca eski güzelliğinden eser kalmamıştır.

Aynı şey evler, arabalar için de geçerlidir. Zaman için evler yıpranır, arabaların modeli eskir, belirli kısımları paslanmaya yüz tutar. Sonuç olarak dünyada insanın çevresinde gördüğü herşey kısa zamanda bir bozulma eğilimi gösterir.

Bu çoğu insana "doğal bir süreç" gibi gelir. Oysa burada çok derin bir anlam gizlidir. Etrafımızdaki herşey sürekli olarak bozulmaya, eskimeye, çürümeye doğru giderek, bize aslında çok önemli bir mesaj vermektedirler. Bu mesaj, dünyanın geçici ve aldatıcı bir hayal olduğu gerçeğidir.

Allah insanların dünyanın bu aldatıcı yönüne kanmamaları ve dünya hayatının geçiciliği üzerinde düşünmeleri için Kuran'da çeşitli misaller vermiştir:

"Dünya hayatının örneği, ancak gökten indirdiğimiz, onunla

insanların ve hayvanların yediği yürüyüzünün bitkisi karışmış olan bir su gibidir. Öyle ki yer, güzelliğini takınıp süslendiği ve ahalisi gerçekten ona güç yetirdiklerini sanmışlarken (işte tam bu sırada) gece veya gündüz ona emrimiz gelmiştir de, dün sanki hiçbir zenginliği yokmuş gibi, onu kökünden biçilip atılmış bir durumda kılmışız. Düşünen bir topluluk için biz ayetleri böyle birer birer açıklarız." (Yunus Suresi, 24)

DÜŞÜNMEK VE AKLETMEK

Allah'ın Kuran'da insanlara bildirdiği gibi dünya üzerinde güzel olan ne varsa bir gün güzelliğini kaybedecek ve hatta yok olacaktır. Ancak bunu bilmek yeterli değildir; bu gerçek, üzerinde derin düşünülmesi gereken bir konudur. Allah Kuran'da bu tür örnekleri "düşünen insanlar" için açıkladığını bildirmiştir. İnsan akıl sahibi bir varlık olarak, düşünmek, düşündüklerinden sonuç çıkarmak ve yaşamının amacını anlamakla yükümlüdür. "Düşünmek" ve "akletmek" gibi önemli vasıfları üzerinde taşımayan insanın ise hayvanlardan bir farkı kalmaz. Hayvanlar da doğarlar, büyürler, çoğalırlar, kendilerine göre bir yaşam sürerler. Hayvanlar nasıl ve neden yaratıldıklarını, bir gün öleceklerini, öldükten sonra nasıl bir hayatla karşılaşacaklarını düşünmezler. Dünyanın gerçek yüzünü görüp, hakiki amacını kavrayıp anlamaya çalışmazlar.

İnsan ise, Allah'ı tanımakla, O'nun kendisinden istediklerini öğrenip uygulamakla gerçek yurdun dünya olmadığını ve dünyanın "göz açıp kapayıncaya kadar" kaybolacak bir hayat olduğunu anlamakla sorumludur. Bu gerçekleri kavrayan insanın tavrı ise, gerçek yurt olan ahirete hazırlık yapmak, yaşamını yalnızca Allah'ı hoşnut edecek yollar arayarak geçirmek olacaktır.

Kuş tüyleri

Son derece karmaşık bir tasarıma ve aerodinamik özelliklere sahip olan tüyler, sadece kuşlara özgüdür. Yalnızca bir tek kuş tüyü dahi Allah'ın varlığını ve yaratılış gerçeğini ispatlamak için yeterlidir.

Sürünge­lerin vücutları pullarla, kuşların vücutları ise tüylerle kaplıdır. Evrimci bilim adamları sürünge­leri kuşların atası saydıkları için, ister istemez kuş tüylerinin de sürünge pullarından evrimleştiğini öne sürmek zorunda kalırlar. Oysa pullar ile tüyler arasında hiçbir benzerlik yoktur.

SÜRÜNGENLERİN PULLARI VE KUŞLARIN TÜYLERİ

Evrimciler, mikroskop altında incelendiğinde tüyle pul arasında hiçbir fark olmadığını; sadece tüyün, pulun gelişmiş şekli olduğunun görüleceğini iddia ederler. Pul ve tüyün yapıları, evrimcilerin iddialarının aksine birbirlerinden tamamen farklıdır.

Mesela, embriyo içerisindeki gelişmelerine bakıldığında, pul ve tüyün büyüme mekanizmalarının tamamen farklı olduğu anlaşılır. Kimyasal yapıları karşılaştırıldığında ise, tüylerin "keratin" denen kimyasal bir maddeden oluştuğu görülür. Tüyler asıl olarak "folikül" denen yapılardan gelişirler. Deriden dışarıya uzayan saçlar gibi, tüyler de bulundukları deriden dışarıya doğru uzarlar. Bunlar sadece iki örnektir. Bu örneklerle tüylerin ve pulların birbirleriyle hiçbir benzerliği

olmayan, farklı iki yapı olduğu çok net görülmektedir. Dolayısıyla birbirlerinden evrimleşmelerinin mümkün olmadığı da açıktır.

TÜYLERDEKİ TASARIM

Connecticut Üniversitesi'nde fizyoloji ve nörobiyoloji profesörü olan A. H. Brush, bir evrimci olmasına rağmen, *"Tüyler ve pullar... genetik yapılarından gelişimlerine, morfolojilerinden doku organizasyonlarına kadar herşeyde birbirlerinden farklıdır"* diyerek bu gerçeği kabul eder. Dahası, Prof. Brush'a göre "kuş tüylerinin protein yapısı da diğer omurgalıların hiçbirinde görülmeyen, tümüyle özgün" bir yapıdır.

Bunun yanı sıra, kuş tüylerinin sürüngen pullarından evrimleştiklerini gösterebilecek hiçbir fosil delili de yoktur. Aksine, Prof. Brush'ın ifadesiyle, "tüyler fosil kayıtlarında sadece kuşlara has bir özellik olarak bir anda belirirler". Sürüngenlerde kuş tüylerine köken oluşturabilecek "hiçbir epidermal (üst deriye ait) yapı ise belirlenememiştir".

Bu açık gerçeğe rağmen, evrimciler, sahte delillerle bu iddialarını desteklemeye çalışırlar. 1996 yılında büyük bir medya propagandası ile gündeme getirilen "Çin'de bulunan tüylü dinazor fosilleri" hikayesi bunlardan bir tanesidir. Bu hikaye tümüyle gerçek dışıdır. Nitekim sözü edilen Sinosauropteryx fosilinin gerçekte kuş tüyüne benzer

hiçbir yapıya sahip olmadığı, 1997 yılında yapılan incelemelerle anlaşılmıştır.

Öte yandan, kuş tüylerinde hiçbir evrimsel süreçle açıklanamayacak kadar kompleks bir tasarım vardır. Ünlü kuşbilimci Alan Feduccia, *"tüylerin her özelliği aerodinamik fonksiyona sahiptir. Hafiftirler, kaldırma kuvvetleri vardır ve kolaylıkla eski biçimlerine dönerler"* der. Feduccia, evrim teorisinin çaresizliğini ise şöyle kabul eder:

"Uçmak için böylesine tasarlanmış bir organın, nasıl olup da ilk başta başka bir amaca yönelik olarak ortaya çıktığını anlayamıyoruz."

Tüylerdeki bu tasarım, Charles Darwin'i de çok düşündürmüştü, hatta tavus kuşu tüylerindeki mükemmel estetik, kendi ifadesiyle Darwin'i "hasta etmiş"ti. Darwin, arkadaşı Asa Gray'e yazdığı 3 Nisan

1860 tarihli mektupta *"gözü düşünmek çoğu zaman beni teorimden soğuttu. Ama kendimi zamanla bu probleme alıştırdım"* dedikten sonra şöyle devam ediyordu:

"Şimdilerde ise doğadaki bazı belirgin yapılar beni çok fazla rahatsız ediyor. Örneğin bir tavus kuşunun tüylerini görmek, beni neredeyse hasta ediyor."

Kuş tüylerinin yapıları dikkatle incelendiğinde, Darwin'in neden hasta olduğunu anlamak hiç de zor değildir. Buraya kadar anlatılanlarda da görüldüğü gibi yalnızca bir tek kuş tüyü dahi Allah'ın varlığını ve yaratılış gerçeğini ispatlamaya yetmektedir.

Mükemmel tasarımlarının yanı sıra yeryüzündeki birbirinden renkli ve farklı desenlere sahip kuş tüyleri, canlıların tesadüfen oluşuklarını iddia eden evrim teorisine çok büyük bir darbe vurmaktadır. (*Harun Yahya, Allah'ın Renk Sanatı*)

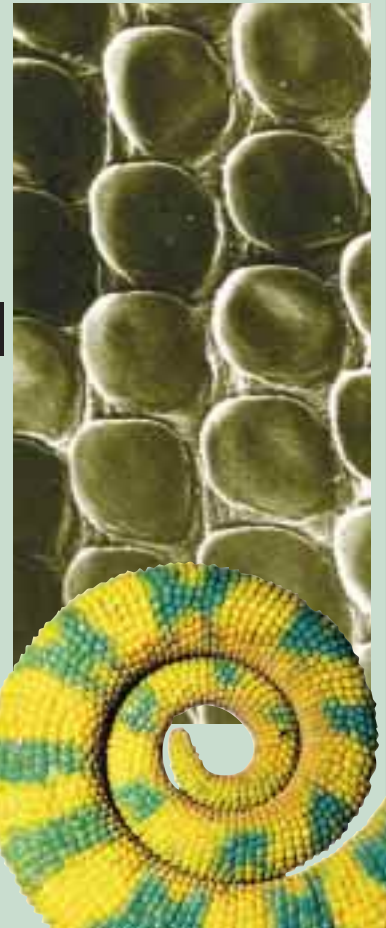
TÜYLER VE PULLAR

Evrim teorisi, kuşların mükemmel ve uçmak için dizayn edilmiş tüylerinin sürüngen pullarından evrimleştiğini öne sürer. Oysa tüyler ve pullar, yapı, genetik köken ve embriyolojik gelişim yönünden birbirlerinden tamamen farklıdır. Yanda sürüngen pulunun detaylı yapısı görülüyor.

TÜYLERİN YAPISI

Kuş tüyleri, doğrudan canlının kemiklerine tutturulmuş olan sağlam "telek"ler üzerinde gelişir. Bu yapı, kuşların sözde atası olan sürüngenlerin pullarından tamamen farklıdır. Pulların kemiklerle hiçbir bağlantısı yoktur.

Sürüngen pullarının büyütülmüş hali. Açıkça görüldüğü gibi pullar, birbirlerine tutturulmuş sert deri parçalarıdır. Tüylerle aralarında en ufak bir benzerlik yoktur.

Evrimi çökerten fizik kanunu:

Entropi

Fiziğin en temel kanunlarından biri olan "Termodinamiğin İkinci Kanunu", evrende kendi haline, yani doğal şartlara bırakılan tüm sistemlerin, zamanla doğru orantılı olarak düzensizliğe, dağınıklığa ve bozulmaya doğru gideceğini söyler. Canlı, cansız herşey zaman içinde aşınır, bozulur, çürür, parçalanır ve dağılır. Bu, er ya da geç her varlığın karşılaştacağı mutlak sondur ve bu kaçınılmaz sürecin geri dönüşü yoktur.

Termodinamiğin İkinci Kanunu, hepimizin yaşamımız sırasında da yakından gözlemlediği bir durumdur. Örneğin bir arabayı çöle götürüp bırakır ve aylar sonra durumunu kontrol ederseniz, elbette ki onun eskisinden daha gelişmiş, daha bakımlı bir hale gelmesini bekleyemezsiniz. Aksine lastiklerinin patlamış, camlarının kırılmış, kaportasının paslanmış, motorunun çürümüş olduğunu görürsünüz.

nüz. Bu değişim kanunu gezegenlerden güneş sistemlerine, galaksilerden yıldızlara kadar evrendeki her şey için geçerlidir. Aynı kaçınılmaz süreç canlı varlıklar için çok daha hızlı işler.

TERMODİNAMİĞİN İKİNCİ KANUNU

İşte Termodinamiğin İkinci Kanunu bu doğal sürecin, fiziksel denklem ve hesaplamalarla ifade ediliş biçimidir.

Bu ünlü fizik kanunu, "Entropi Kanunu" olarak da adlandırılır. Entropi, fizikte bir sistemin içerdiği düzensizliğin ölçüsüdür. Bir sistemin düzenli, organize ve planlı bir yapıdan bozularak düzensiz, dağınık ve plansız bir hale geçmesi o sistemin entropisini artırır. Bir sistemdeki düzensizlik ne kadar fazlaysa, o sistemin entropisi de o kadar yüksek demektir. Entropi Kanunu, tüm evrenin geri dönüşü olmayan bir şekilde sürekli daha düzensiz, plansız ve dağınık bir yapıya doğru ilerlediğini ortaya koymuştur.

Termodinamiğin İkinci Kanunu ya da diğer adıyla Entropi Kanunu, doğruluğu teorik ve deneysel olarak kesin biçimde kanıtlanmış bir kanundur. Öyle ki yüzyılımızın en büyük bilim adamı kabul edilen Albert Einstein, bu kanunu "bütün bilimlerin birinci kanunu" olarak tanımlamıştır. Sir Arthur Eddington da bu kanundan, bütün evrenin en üstün metafizik kanunu olarak bahseder.

Termodinamiğin İkinci Kanunu ortaya koyduğu bu gerçeklerle evrim teorisinin iddialarını tümüyle çürütmektedir. Evrime göre, dağınık, düzensiz, cansız atomlar ve moleküller, zamanla kendi kendilerine tesadüflerle biraraya gelerek düzenli ve planlı proteinleri, DNA, RNA gibi son derece kompleks moleküler yapıları, ardından da çok daha ileri düzenlere, organizasyonlara ve tasarımlara sahip milyonlarca canlı türünü ortaya çıkarmışlardır. Evrimin iddialarına göre, her aşamada daha planlı, daha düzenli, daha kompleks ve daha organize bir yapıya doğru ilerleyen bir süreç vardır. Bu hayali süreç, Entropi Kanunu'nun ortaya koyduğu gerçeklere bütünüyle aykırıdır. Bu nedenle evrim gibi bir sürecin, en başından en sonuna kadar varsayılan hiçbir aşamasının gerçekleşmesi mümkün değildir. Evrimci bilim adamları da bu açık çelişkinin farkındadırlar. J. H. Rush şöyle der: "Evrimin kompleks süreci içinde yaşam, Termodinamiğin İkinci Kanunu'nda belirtilen eğilime belirgin bir çelişki oluşturur." (J. H. Rush, *The Dawn of Life*, New York: Signet, 1962, s. 35.)

ÇELİŞKİLER YUMAĞI

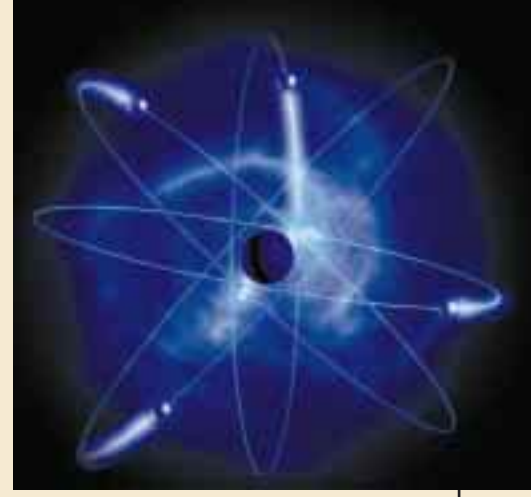
Evrimci bilim adamı Roger Lewin de, bir başka bilimsel dergi olan Science'daki bir makalesinde evrimin termodinamik açmazını şöyle dile getirmektedir:

"Biyologların karşılaştıkları problem, evrimin Termodinamiğin İkinci Kanunu'yla olan açık çelişkisidir. Sistemler zamanla daha düzensiz yapılara doğru bozulmalıdırlar." (Roger Lewin, "A Downward Slope to Greater Diversity", *Science*, cilt 217, 24 Eylül 1982, s. 1239)

Entropi, fizikte bir sistemin içerdiği düzensizliğin ölçüsüdür. Bir sistemin düzenli, organize ve planlı bir yapıdan bozularak düzensiz, dağınık ve plansız bir hale geçmesi o sistemin entropisini artırır. Entropi Kanunu, tüm evrenin geri dönüşü olmayan bir şekilde sürekli daha düzensiz, plansız ve dağınık bir yapıya doğru ilerlediğini ortaya koymuştur. Evrim teorisinin iddiaları ise fiziğin bu en temel kuralı ile çok açık bir şekilde çelişmektedir.

Görüldüğü gibi, evrim iddiası bütünüyle fizik yasalarına aykırı olarak ortaya atılmış bir iddiadır. Termodinamiğin İkinci Kanunu, evrim teorisine karşısına bilimsel ve mantıksal açıdan aşılması imkansız bir fiziksel engel oluşturmaktadır.

Bu engeli aşacak hiçbir bilimsel ve tutarlı açıklama getiremeyen evrimciler ise bu sorunu ancak hayal güçlerinde aşabilmektedirler. Örneğin, ünlü evrimcilerden Jeremy Rifkin, evrimin, bu fizik kanununu sihirli bir güçle aştığını inandığını belirtmektedir:

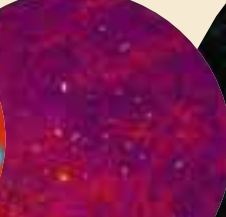
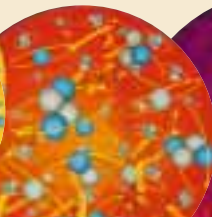
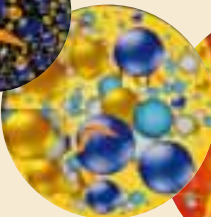
"Entropi Kanunu, evrimin bu gezegendeki yaşam için mevcut olan tüm enerjiyi dağıtacağını söyler. Bizim evrim anlayışımız ise bunun tam tersidir. Biz evrimin sihirli bir şekilde yeryüzünde daha büyük bir değer ve düzen artışı sağladığına inanıyoruz." (Jeremy Rifkin, *Entropy: A New World View*, s. 55)

Bu sözler, evrimin bilimsel bir tezden daha çok, dogmatik bir inanç biçimi olduğunu ifade etmektedir.

Buraya kadar tüm bu anlattıklarımızdan da anlaşılmaktadır ki evren üstün kuvvet sahibi Allah'ın bir yaratmasıdır ve O'nun kendisi için takdir etmiş olduğu düzene göre hareket etmektedir. Bu durum Kuran'da da şu şekilde bildirilmektedir:

"O, biri diğeriyle 'tam bir uyum' (mutabakat) içinde yedi gök yaratmış olandır. Rahman (olan Allah)ın yaratmasında hiç bir 'çelişki ve uygunsuzluk' (tefavüt) göremezsin. İşte gözü(nü) çevirip-gezdire; herhangi bir çatlaklık (bozukluk ve çarpıklık) görüyor musun? Sonra gözünü iki kere daha çevirip-gezdire; o göz (uyumsuzluk bulmaktan) umudunu kesmiş bir halde bitkin olarak sana dönecektir." (Mülk Suresi, 3-4)

www.harunyahya.org

PİŞMAN OLMADAN ÖNCE

İnsan dünyada zaman zaman maddi-manevi çeşitli acı ve sıkıntılarla karşılaşır. Ancak bunlar arasında öyle bir his vardır ki, bu belki de hiçbir fiziksel acı ile kıyaslanamayacak kadar şiddetlidir. İnsanın ruhunda büyük bir sıkıntı oluşturan bu his, "pişmanlık"tır.

Pişmanlığın iki farklı şekli vardır. Allah'a iman eden insanların yaşadıkları pişmanlık ile inkarcı insanların yaşadıkları pişmanlık birbirlerinden son derece farklıdır. Müminler her olayın Allah'ın bilgisi ve izniyle gerçekleştiğini, başlarına ne gelirse gelsin Allah'ın dilemesiyle olduğunu kesin olarak bilen insanlardır. Bu yüzden de en önemli özelliklerinden biri tevekküllü oluşlarıdır. İnanan bir insan zorlukla da karşılaşsa, çok rahat bir ortamda da bulunsa, hiç yapmak istemediği bir hatayı da işlese tevekküllü davranır. Eğer hatalı bir tavır gösterdiyse hemen tevbe eder ve Allah'ın kendisini bağışlayacağını umar. Bu yüzden de yaşamı boyunca sıkıntılı ve uzun süreli bir pişmanlık hissi kapılmaz. Müminin hissettiği pişmanlık, onu, hatalarını düzeltmeye, tevbe ederek böyle bir tavrı bir daha tekrarlamamaya yöneltir. Yani kendisini düzeltmesine, eksikliklerini tamamlamasına vesile olur. Ama bu pişmanlık

onu asla sıkıntılı, olumsuz bir ruh haline sokmaz, şevkini, heyecanını, imani coşkusunu azaltmaz, vesvese ve bunaltıma sürüklemeyebilir.

Allah'a iman etmeyen insanların yaşadıkları pişmanlık duygusu ise son derece sıkıntılı ve kalıcıdır. Tevekküllü olmadıkları için karşılaştıkları zorluklarda, yaptıkları bir hatada müthiş bir iç sıkıntısı yaşarlar. Hayatları boyunca pek çok olayda "keşke" kelimesini kullanırlar; "keşke yapmasaydım", "keşke söylemeseydim", "keşke gitmeseydim"....

Allah'a iman etmeyen insanlar, dünya hayatındaki bu pişmanlıklarının yanında asıl ve en büyük pişmanlığı ise Allah'ın Kuran'da insanlara vadettiği "kıyamet günü"nde yaşayacaklardır. İnkarcılar ise kıyamet gününde dünya hayatında Allah'ın bildirdiği yaşamı sergilemediklerinden sonsuz azap yeri olan cehennemde sonsuz olarak kalacaklarını anladıklarında en büyük pişmanlığı yaşayacaklar.

Allah Kuran'da bu kişilerin ahiretteki pişmanlık dolu sözlerini şöyle bildirmektedir:

"Gerçekten Biz sizi yakın bir azap ile uyardık. Kişinin kendi ellerinin önceden taktım ettiklerine bakacağı gün, kafir olan da: "Ah, keşke ben bir toprak oluverseydim" diyecek." (Neb, Suresi, 40)

"Ateşin üstünde durdurulduklarında onları bir görsen; derler ki: "Keşke (dünyaya bir daha) geri çevrilseydik de Rabbimizin ayetlerini yalanlamasaydık ve mü'minlerden olsaydık." (Enam Suresi, 27)

"Ve derler ki: "Eğer dinlemiş olsaydık ya da akıl etmiş olsaydık, şu çılgınca yanan ateşin halkı arasında olmayacaktık." (Mülk Suresi, 10)

Unutmayın ki, o gün hiç kimsenin pişmanlığı kimseye fayda vermeyecek ve kişiyi Allah'ın azabından kurtaramayacaktır. Bu pişmanlığı yaşamamanın tek yolu da henüz vakit varken Allah'a teslim olmak, O'nun emrettiği şekilde bir hayat sürmektir.

ADIM ADIM YARATILIŞ GERÇEĞİ

Geçtiğimiz ay yurt çapında ve Uzak Doğu'da gerçekleştirilen konferanslarda evrim teorisi, bütün açmazlarıyla gözler önüne serilirken, yeryüzündeki Yaratılış Mucizeleri en güzel örnekleriyle izleyicilere aktarıldı. Antalya Elmalı Belediye Kültür Merkezi'nde gerçekleştirilen son konferansta konuşmacı olarak, bu konuda 200'e yakın konferans veren Dr. Ömer Ilıcalı, Dr. Cihat Gündoğdu ve Sosyolog Fatih Kocaman katıldı.

FOSİL KAYITLARI YARATILIŞI DOĞRULUYOR

Dr. Ömer Ilıcalı "Fosil Kayıtları Yaratılışı Destekliyor" başlıklı konuşmasında, yeryüzü katmanlarında bulunan fosil kayıtlarının hiçbirisinin türler arasında geçişe delil oluşturmayacağını söyledi. Yaratılış düşüncesini reddeden bazı bilim adamlarının konuya ideolojik kaygılarla yaklaştığını belirten Dr. Ilıcalı şunları söyledi:

"Fosil kayıtları incelendiğinde karşımıza şu gerçek çıkar: Canlı türleri, aralarında hiçbir geçiş formu olmadan eksiksiz biçimde aniden ortaya çıkmışlardır. Yani canlı türlerinin kökeni evrim değil yaratılıştır. Sürüngenler sürüngen olarak, balıklar balık olarak, memeliler memeli olarak ve insanlar insan olarak yaratılmıştır."

İkinci konuşmacı Dr. Cihat Gündoğdu "Yaratılışın Apaçık Delilleri" başlıklı konuşmasında, yeryüzündeki Yaratılış Mucizeleri'nden örnekler vererek, her biri birbirinden karmaşık canlı organizmalarının tesadüfen meydana gelmesinin mümkün olmadığını belirtti. Dr. Gündoğdu'nun konuşmasındaki şu sözleri ol-

dukça dikkat çekiciydi: "Her tasarım, onu var eden bilinçli bir tasarımcının varlığını ispatlar. Doğaya baktığımızda ise, canlı bedenlerinde hiçbir teknoloji ile kıyaslanmayacak kadar üstün tasarımlar bulunduğunu görürüz. Bu ise Allah'ın kusursuz yaratışıdır."

BİLİM DEĞİL İDEOLOJİ!

Son konuşmacı olan Sosyolog Fatih Kocaman "Evrimin İdeolojik Arka Planı" başlıklı konuşmasında, yaratılış gerçeğine karşı çıkan evrim düşüncesinin sosyolojik, ideolojik ve tarihsel arka planını açıkladı ve şunları söyledi: "Canlıların kökenine materyalist bir önyargı ile bakmayan herkes şu açık

gerçeği görecektir: Tüm canlılar, sonsuz bir güç, bilgi ve akla sahip olan bir Yaratıcının eseridir. O Yaratıcı evreni yoktan var eden ve tüm canlıları yaratan Allah'tır."

"Bilimin Gösterdiği Gerçek: Yaratılış" başlıklı konferanslar serisi Anadolu'nun çeşitli il ve ilçelerinde ve dünyanın birçok merkezinde düzenlenmeye devam ediyor.

Ülkemizde 71 il ve 100'den fazla ilçede gerçekleştirilen "BİLİMİN GÖSTERDİĞİ GERÇEK: YARATILIŞ" başlıklı konferanslar dizisi sadece Türkiye'de değil dünyada da yoğun talep görerek düzenlenmeye devam ediyor. Ekim ayında Singapur ve Malezya'da gerçekleştirilen bu konferanslar dizisi, ülkemizde de Antalya, Isparta, Denizli, Adıyaman, Şanlıurfa ve İstanbul'un çeşitli ilçelerinde gerçekleştirildi.

internet dünyası

Bu internet sitesinde anlatılanlar, bugüne kadar pek çok insanı olağanüstü derecede şaşırtan, hayata bakış açılarının tamamen değişmesine sebep olan, son derece önemli ve büyük bir gerçektir. Bu gerçeği şöyle özetleyebiliriz: "Dünyada yaşadığımız hayatın birer parçası olan tüm olaylar, insanlar, binalar, şehirler, arabalar, mevkiler, kısacası hayatımız boyunca gördüğümüz, tuttuğumuz, dokunduğumuz, kokladığımız, tattığımız, dinlediğimiz herşey, gerçekte beynimizde oluşan görüntü ve hislerdir."

Biz, bize verilen telkinle bunların, beynimizin dışındaki bir dünyada sabit olduklarını, her birinin maddesel varlıklar olduklarını ve bizim bu nedenle bunların asılları-

nı gördüğümüzü, hissettiğimizi zannederiz. Oysa, biz hiçbir varlığın aslını asla göremeyiz ve bu varlıkların asıllarına asla dokunamayız.

Kısacası bizim hayatımız boyunca madde sandığımız herşey aslında bir hayal olarak beynimizde meydana gelen görüntülerden oluşmaktadır.

Bu sitenin konusunu oluşturan bu gerçek, bir felsefe veya herhangi bir fikir değildir. Aksine bugün modern bilimin kesin olarak ispatladığı ve inkarı kesinlikle mümkün olmayan teknik bir gerçektir. Bugün tıp, biyoloji, fizik, nöroloji, beyin ve ilgili tüm alanlarda uzman olan hangi bilim adamına "Biz dünyayı nasıl ve nerede

görüyoruz?" diye sorulsa, verdikleri tek cevap vardır: tüm dünyayı beynimizdeki görme merkezinde görürüz.

21. yüzyılda bilimin kesin olarak ortaya çıkardığı, insanda büyük bir şaşkınlık ve hayret uyandıran bu bilginin bizi ulaştırdığı en önemli sonuçlardan biri ise şu iki sorunun cevabıdır: "eğer tüm dünya hayatımız, beynimizde meydana gelen görüntüler ise, bu görüntüleri beynimizde oluşturan kimdir? Beynimizde oluşan bu görüntüleri beynimizin içinde bir gözü olmadan izleyen ve izlediklerinden zevk alan, sevenen, heyecan duyan kimdir?" Bu sitede bu çok önemli iki sorunun da cevabını bulacaksınız.